

கொங்குக் குலமணிகள்

புலவர் குழந்தை

கொங்குக் குலமணிகள்

புலவர் அ. மு. குழந்தை

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

நாட்டாண்மைக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளி
பவானி.

சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழகம்

ஈரோடு

பதிப்புரிமை]

1957

[விலை அணு 14

87 ந. பை.

முதற்பதிப்பு 1956

இரண்டாம்பதிப்பு 1957

Approved for class use by the Madras Text-Book
Committee, Madras. Vide Fort St. George Gazette,
Supplement to Part I-B Dated 10-4-1957 Page 22.

Paper used Double Crown 24 lbs. White Printing.

முன்னுரை

கொங்குக் குலமணிகள் என்னும் இந்நூல், கொங்குநாட்டுப் பெரியார் அறுவர் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம் ஆகும். குலமணி—சிறந்தமணி. குலமணிகள்—சிறந்த மணிபோன்றவர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் சிறப்புடையவர்; 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக' என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிப்படி, பொதுநலம் புரிந்து பேரும் புகழும் பெற்றவர்கள். இப்புகழாளர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகள் கற்போரை எளிதில் பொதுவாழ்வுப் பணிமனைக்கு அழைத்துச் செல்லும்.

இந்நூல் எளிய இனிய தூய தமிழ் நடையில், இலக்கியச்சுவையுடன் எழுதப்பட்டுள்ள தென்பது ஒருமுறை காணும் அறிஞர்கட்கு எளிதில் விளங்கும். படிப்போர்க்குப் பயன்படுமாறு பழக்கத்தில் உள்ள ஆக்கச்சொல் அகரவரிசை ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் இளமாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியறிவை உண்டாக்குவதுடன், பொதுநல உணர்ச்சியையும், வாழ்வில் முன்னேற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் உண்டாக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

கல்வித் துறையினரும், பள்ளி ஆசிரியர்களும் எமது முயற்சியை மாணவ உலகிற்குப் பயன்படுமாறு செய்து என்னை மேலும் ஊக்குவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

பவானி }
15—10—57 }

அன்புள்ள,
குழந்தை

குலமணிகள்

1. வி. சி. வெள்ளிங்கிரிக் கவுண்டர்
2. டி. ஏ. இராமலிங்கம் செட்டியார்
3. பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர்
4. சர். ஆர். கே. சண்முகம்
5. பா. வெ. மாணிக்க நாயக்கர்
6. கே. ஏ. நாச்சியப்ப கவுண்டர்

ஆக்கச்சொல் அகரவரிசை

ஆக்க அமைச்சர் — அபிவிருத்தி மந்திரி
 ஆய்வுக் கழகம் — செனட், சிண்டிகேட்
 இடைநிலை வகுப்பு — இண்டர் மெடியட்
 இருமல் நோய் — க்ஷயரோகம்
 இறுதி வகுப்பு — B. A. வகுப்பு
 இன்னூர்தி — பிளஷர்கார்
 ஈட்டுறுதி — இன்ஸ்கூரன்ஸ்
 உள்ளாட்சி — தலஸ்தாபனம்
 ஊராட்சிக் கழகம்
 ஊராண்மைக் கழகம் } பஞ்சாயத்து போர்டு
 ஊர் மன்றம்
 கூற்றம் — தாலூகா
 கூற்றாண்மைக் கழகம் — தாலூகா போர்டு
 கையச்சு — டைப்ரைட்டர்
 கோட்டம் — ஜில்லா
 தீர்ப்பாளர் — மாஜிஸ்த்ரேட்.
 நகராண்மைக் கழகம்
 நகர் மன்றம் } முனிசிபாலிடி
 நடுவர் — ஜட்ஜ்
 நாட்டாண்மைக் கழகம் — ஜில்லா போர்டு
 நிலக்கிழார் — நிலச்சுவான்தார்
 நிறுவனம் — ஸ்தாபனம்
 பெயர்க் குறிப்பு — நாமனேஷன்
 பெருநிலக்கிழார் — ஜமீன்தார்
 பொறியியற் கல்லூரி — எஞ்சினீரிங் காலேஜ்
 பொறிவலாளர் — எஞ்சீயர்
 மருத்துவர் — டாக்டர்
 மாநிலம் — மாகாணம்
 மோட்டார்க் கால்வண்டி — மோட்டார் சைகிள்
 வழக்கறிஞர் — வக்கீல்
 வைப்பு — ரிசர்வ், சேமநிதி

வி. சி. வெள்ளிங்கிரிக் கவுண்டர்

1. தோற்றுவாய்

நம் நாட்டில் இப்பொழுது மக்களாட்சி நடக்கிறது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் நம் நாட்டை ஆளுகிறார்கள். இது மக்களாட்சி அல்லது குடியாட்சி எனப்படும். ஊராட்சியும் இன்று அவ்வாறுதான் நடந்து வருகிறது. ஊராண்மைக் கழகத் தலைவரும் உறுப்பினரும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே.

முன்பு நம் நாட்டை அரசர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர சோழ பாண்டியர்

என்னும். முடியுடை மூவேந்தர் ஆண்டு வந்தனர். அது முடியாட்சி அல்லது கோனாட்சி எனப்படும். அவ்வரசு மரபினர் வழிவழியாக ஆண்டு வந்தனர். அதாவது தந்தைக்குப்பின் மைந்தன் அரசனாவான்.

முன்பு ஊராட்சியும் இவ்வாறுதான் நடந்து வந்தது. வழிவழியாக ஒரு குடும்பத்தினரே ஊர்த் தலைவராக இருந்து வந்தனர். தந்தைக்குப்பின் மைந்தன் ஊர்த்தலைவனாவான். ஊர்த்தலைவர் ஊர் மக்களிடம் அன்பாக இருப்பார். ஊர்மக்கள் யாதொரு குறையும் இன்றி நல்வாழ்வு வாழும்படி செய்வது ஊர்த் தலைவரின் கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும்.

ஊர் மக்களும் தலைவரிடம் அன்பாக நடந்து கொள்வார்; தலைவர் கட்டளைக்கு அடங்கி நடப்பார்; தலைவர் சொல்லை ஒரு நாளும் தட்ட மாட்டார்கள்; தலைவர் ஆணைக்கடங்கி, சண்டை சச்சரவு, திருட்டுப் புரட்டு, வம்பு வழக்கு இல்லாமல் ஒற்றுமையாகவும் அமைதியாகவும் இருப்பார். குடும்பத் தலைவனும் குடும்பத்தினரும் போல அவ்வளவு ஒற்றுமையாக இருந்து வந்தனர் ஊர்த் தலைவரும் ஊர் மக்களும். இத்தகைய ஊர்கள் இன்றும் தமிழ் நாட்டில் பல உண்டு. அத்தகைய ஊர்களில் வெள்ளக்கிணறு என்பதும் ஒன்று.

வெள்ளக்கிணறு என்னும் ஊர் கோவைக்கு ஆறு கல் வடக்கில் இருக்கிறது. கவுண்டர் குடும்பம் என்பது அவ்வூரின் தலைமைக் குடும்பம். அது ஒரு பழம் பெருங் குடும்பம். கவுண்டர் குடும்பத்தினரே அவ்வூரின் வழிவழித் தலைவராவர். அக்குடும்

பத்தினர் தலைமைக் கேற்ற பெருந் தன்மையும், ஊர் மக்களிடத்தில் அன்பும் உடையவர். கவுண்டர் குடும்பத் தலைமையில் அவ்வூர் மக்கள் அமைதியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

2. பிறப்பு வளர்ப்பு

வெள்ளக் கிணற்றுக் கவுண்டர் குடும்பத்தில் வந்த சின்னப்ப கவுண்டர் என்பவர், அக்குடும்பத்துக் கேற்ற பெருந்தன்மையும் தாராள குணமும் உடையவர். அவர் வாழ்க்கைத் துணைவியார் பார்வதியம்மையார் கணவனுக் கேற்ற மனைவியார். அப்பெற்றோரின் தலைப் பிள்ளையே நமது வி. சி. வெள்ளிகிரிக் கவுண்டர் அவர்கள்.

இவர் அக்கவுண்டர் குடும்பத்தின் தலைமகன் ஆகையால், அவ்வூர் மக்கள் இவரைப் 'பெரிய கவுண்டர்' என்று பெருமையாக அழைத்து வந்தனர். அப்பெயரே இவர்க்கு இயற்பெயர் போல அமைந்து விட்டது. வெள்ளக் கிணற்றுப் பெரிய கவுண்டர் என்றால் நம் நாடு முழுவதும் நன்கு தெரியும்.

பெரிய கவுண்டர் என்னும் சொல்லில் உள்ள 'பெரிய' என்னும் அடைமொழி, ஆண்டில் 'பெரிய' என்பதை விட, அன்பில் பெரிய, அருளில் பெரிய, அடக்கத்தில் பெரிய, அமைதியில் பெரிய, ஒழுக்கத்தில் பெரிய, உண்மையில் பெரிய, பொறுமையில் பெரிய, பொது நலத்தில் பெரிய, கொடையில் பெரிய, கொள்கையில் பெரிய கவுண்டர் என்பதே மிகவும் பொருத்தமாகும். அவ்வளவு பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர் நம் பெரிய கவுண்டர்.

இவர் பெருங்குடும்பத்திற்கேற்ற பெருந்தன்மையும் தாராள குணமும் உடையவர்; அடக்கமான நடக்கையும் அமைதியான வாழ்க்கையும் உடையவர்; பெருஞ் செல்வராக இருந்தும் செல்வச் செருக்குச் சிறிதும் இல்லாதவர்; ஏழை யெளியவரிடத்தில் மிகவும் இரக்க முள்ளவர். அன்பு கனிந்த இதழ், அருள் ததும்பிய கண், அமைதியான முகம் — இவையே பெரிய கவுண்டரின் அடையாளம். பொறுமைக்கு நிலத்தை உவமை சொல்வார். பெரிய கவுண்டரின் பொறுமைக்கு அந்நிலம் ஒப்பாகாது. அவ்வளவு பொறுமை! பொறுமையே உருவம் எனலாம். பெரிய கவுண்டரிடம் இல்லாதது பகை, அவர் கொள்ளாதது சினம், கல்லாதது வஞ்சம், சொல்லாதது பொய். இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம் பெரிய கவுண்டரின் பெருந்தன்மையை. அவ்வளவு பெருந்தன்மை இனி ஒருவரிடம் அமைவது அருமையே.

பெரிய கவுண்டர் வாயில் நுழையாத சொல்லன்று உண்டு. அதுதான் அடே என்பது. அவர் யாரையும் அடே என்று கூப்பிடமாட்டார்; வண்டியோட்டுபவனைக் கூட 'வாப்பா' என்றுதான் கூப்பிடுவார். பண்டமேக்கியும் அவருக்குத் 'தம்பி' 'அப்பா' தான்; அடே என்னும் சொல்லை நம் பெரிய கவுண்டர் வாய் ஒருநாளும் உச்சரித் தறியாக் குறையுடையதாகும். ஒருவரைத் திட்டுதல், கடுஞ் சொல் சொல்லுதல், அதட்டிப் பேசுதல் என்பன அவருக்குப் பழக்கமே இல்லை. எவரிடமும் அன்பாகவும் அடக்கமாகவும் பேசுவார். சட்ட மன்றக்

கூட்டங்களிலோ, பொதுக் கூட்டங்களிலோ ஒன்றைக் கண்டித்துப் பேசும் போதுகூட மெல்லிய குரலில் மெதுவாகத்தான் பேசுவார்.

பெரிய கவுண்டர் 25-11-1881-ல் பிறந்தார்; செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டார்; பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக் கோவைக் கல்லூரியில் படித்து வந்தார் (F. A.); தந்தையார் இறந்து விட்டதால் படிப்பை நிறுத்திவிட்டுக் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி வந்தார்; தம்பிமார்களை மக்கள் போலவே கருதி வளர்த்து வந்தார். தம்பிமார்களும் இவரைத் தந்தை போலவே மதித்து நடந்து வந்தனர். கடைசிவரையிலும் அவ்வாறே நடந்துகொண்டது குறிப்பிடத் தக்கது.

3. விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பது தமிழ் மக்களின் தனிப் பண்பாடாகும். தமிழ்ப் பெருங் குடும்பத்தில் பிறந்த பெரிய கவுண்டருக்கு அப்பண்பு இயல்பாக அமைந்திருந்தது. இவர் பல பொது நிறுவனங்களில் இருந்து பொதுநலம் புரியும் பெரியாராகையால் இவரைப் பார்க்க வருவோர் பலராவர். உதவி நாடி வருவோர்க் கெல்லாம் இயன்ற உதவி செய்வதோடு அவர்களுக்கு விருந்திட்டே அனுப்புவார். பெரிய கவுண்டரைப் பார்க்க வெள்ளக்கிணறு வந்தோர் விருந்துண்ணாமல் போக முடியாது.

பெரிய கவுண்டரை ஊருக்கு வடபுற முள்ள தோட்டத்து விடுதியில்தான் பார்க்கலாம். அவ் விடுதியில் எப்பொழுதும் சமையல்காரர் இருந்து

வருவர். யாராவது பெரிய கவுண்டரைப் பார்க்க வந்தால் போதும், சமையல்காரர் சமையல் செய்து விடுவார். வந்தவரிடம் பேசி முடிந்ததும், கவுண்டர் 'எழுங்கள் சாப்பிடலாம்' என்பர். ஏழை யெளியார் போனாலும் சாப்பிடாமல் வரமுடியாது. பெரிய கவுண்டர் ஊரிலில்லாத போதும் அவரைப் பார்க்க வந்தவர்க்குச் சமையல்காரர் விருந்திட்டு அனுப்புவர். அத்தகைய ஏற்பாட்டுடன் விருந்தோம்பி வந்தார் நமது பெரிய கவுண்டர்.

4. எளியர்க்குதவல்

நம் நாடு கல்லியில் மிகவும் பிற்போக்கானது. நூற்றுக்குப் பத்துப் பேர்கூடச் சரியாகப் படிக்க வில்லை. அதிலும், ஏழையுழவர்கள் நாட்டுப் புறத்தினர். நாட்டுப்புறங்களில், அன்று, இன்று போல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அவ்வளவில்லை; நகரங்களுக்கு அனுப்பித்தான் உழவர்கள் தங்கள் மக்களைப் படிப்பிக்க வேண்டும். அங்கு செலவு அதிகமாகும். அவர்களால் அவ்வளவு செலவு செய்ய எவ்வாறு இயலும்? அதனாலேயே உழவர் மக்கள் உயர்நிலைப் படிப்புப் படிக்க முடியாமல் இருக்கின்றனர். உள்ளூரில் பள்ளியிருந்தாலும் சம்பளம் கட்ட முடியாமல் சில ஏழைப் பிள்ளைகள் பள்ளியை விட்டு நின்றுவிடுகின்றனர்.

இந்நிலை மாறினாலன்றி நம் நாட்டின் தற்குறித்தனத்தைப் போக்க முடியவே முடியாது; நம் நாடு கல்லாரை இல்லாத நாடாகாது. 'இல்லார்க்கு தவதல்' உள்ளோர் கடமை' என்பதை நம் நாட்டுச் செல்வர்கள் உணரவேண்டும்; திருக்குறள், 'ஒப்புர

வறிதல்' என்னும் அதிகாரத்திற்கு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ வேண்டும். அன்றே இந்நிலை மாறும். நம் நாட்டின் தற்குறித்தனம் ஒழியும்.

“இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகளியற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்வி ளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோ ரேழைக் கெழுத்தறி வித்தல்”

என்ற பாரதியார் பாடலைப் படித்தறிந்தவ ரல்லவா நம் பெரிய கவுண்டர்! இயல்பாகவே ஏழையெளியவரிடத்தில் இரக்கமுள்ள அவர், ‘கற்பவை கற்றுக் கற்றபின் அதற்குக் தக நிற்கும்’ இயல்புடைய அவர், ஏழை யழுவர் மக்களுக்கு உதவி, அன்றரை எழுத்தறி வுடையராக்க எண்ணினார். எண்ணம் செயலாக மலர்ந்தது.

உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்குமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100க்கு மேல் உதவிச் சம்பளம் கொடுத்து வந்தார். இது 1923-ல் இருந்து இறுதி வரை (1948) நடந்து வந்தது. பெரிய கவுண்டரின் உதவிபெற்றுப் படித்து வந்த மாணவர் பலர் இன்று பட்டதாரிகளாகவும், அதிகாரிகளாகவும், வழக்கறிஞர்களாகவும், மருத்துவர்களாகவும், பொறிவலாளர்களாகவும் (எஞ்சினீயர்) இருந்து, பெரிய கவுண்டரின் பெருந்தன்மையை விளக்கி வருகின்றனர்.

5. நன்மை கடைப்பிடித்தல்

பெரிய கவுண்டர் காந்தியடிகளிடத்தில் அளவு கடந்த பற்றுடையவர்; அடிகளிடத்திலுள்ள பற்றேடு மட்டும் அவர் நிற்க வில்லை; அடிகளின் கொள்கைகளை அப்படியே கடைப்பிடித்து வந்தார்; அடிகளின் கொள்கைகளை அணுஅளவும் தவறாமல் அப்படியே கடைப்பிடித்து வந்தவர் இந்நாட்டில் ஒருவர் உண்டென்றால், அவர் நம் பெரிய கவுண்டரே யாவர். 'ஒருவரிடம் அன்புடையராய் இருப்பதைவிட, அவர் குணம் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடப்பதே சிறந்ததாகும்' என்னும் உண்மையை நம் பெரிய கவுண்டர் அப்படியே உண்மை யாக்கினார்.

காந்தி கொள்கைகளில் 'மதுவிலக்கு' ஒன்று. 'மது, மக்களின் அறிவை மயக்குகிறது; குற்றஞ்செய்யத் தூண்டுகிறது. குடியினாலேயே கொலை, களவு, கொள்ளை, அடிதடி, சண்டை சச்சரவு, வம்பு வழக்கு முதலிய குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. குடி குடியைக் கெடுக்கும். குடியினால் கெட்ட குடும்பங்கள் இந்நாட்டில் எத்தனையோ உண்டு. குடி ஏழை மக்களுக்குக் கேடுசெய்கிறது. குடித்துத் தொலைத்துக் குடும்பத்தைக் கஞ்சியின்றித் தவிக்க விடுகிறான் ஏழை. ஆகையால், கள் சாராயம் முதலிய மதுவகைகளை ஒருவரும் குடிக்கக்கூடாது' என்பது காந்தியடிகளின் கொள்கை. மதுவிலக்கு, காங்கிரசுக் கொள்கைகளில் ஒன்று.

'கள், தென்னை பனை மரங்களிலிருந்து இறக்கப் படுகிறது. அம்மரங்களை ஒருவரும் கள்ளுக்குக்

கொடுக்கா திருந்தால், குடிக்கக் கள் கிடைக்காது, என்பது அடிகளின் கருத்து. எனவே, 'கள்ளுக்கு மரம் கொடுக்காதீர்கள். அவ்வாறு மரம் கொடுப்பது ஏழை மக்களின் குடியைக் கெடுப்பதாகும்' என்று அடிகள் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லுரை கூறிவந்தனர்.

பெரிய கவுண்டர் பண்ணையம் பெரிய பண்ணையம். தென்னையும் பனையும் தென்னாட்டுச் செல்வங்கள். பெரிய கவுண்டர் பண்ணையத்தில் ஆயிரக் கணக்கான தென்னை மரங்களும் பனைமரங்களும் உண்டு. அவர் தகப்பனார் காலத்திலிருந்து அம்மரங்கள் கள்ளிறக்கக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. ஆண்டொன்றுக்குப் பல ஆயிரம் வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தது. பெரிய கவுண்டர் வருமானத்தைப் பொருட்படுத்தாது ஒரு மரங்கூடக் கள்ளிறக்கக் கொடுக்கவில்லை.

அப்போது இந்நாட்டை வெள்ளைக்காரர் ஆண்டு வந்தனர். கள் சாராயம் முதலிய மது விந் பனையால் அரசியலார்க்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 17 கோடி வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தது. அதனால், கள்ளுக்கு மரங்கொடுக்காதீர் என்பதே குற்றமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. அவ்வாறு கூறுவோர் தண்டனைக்குள்ளாவார். ஆனால், நம் பெரிய கவுண்டரோ அதற்கு அஞ்சவில்லை; கள்ளுக்கடைக்கு மரங்கொடுப்பதை அறவே நிறுத்தி விட்டார்; அதிகாரிகள் மிரட்டலுக்கு அஞ்சினரில்லை. பெரிய வருமானத்தினும் தாங்கொண்ட கொள்கையே, நாட்டு மக்கள் நலமே பெரிதெனக் கொண்ட பெரிய கவுண்டரின் பெருந்தன்மையே பெருந்தன்மை!

6. பெருந்தன்மை

ஒருவர் குற்றங் குறையில்லாமல் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால், அவரை நல்ல தன்மையுடையவர் என்பது வழக்கம். இனி, ஒரு சிலரிடம் அத்தன்மை மிகுந்து காணப்படும். அது 'பெருந்தன்மை' எனப்படும். அப்பெருந்தன்மை யுடையவரே 'பெரிய' என்னும் அடைமொழிக்கு உரியவராவர். நம் பெரிய கவுண்டரோ அப்பெருந்தன்மையிலும் மிகுந்த பெருந்தன்மையுடையவர். உலகிலுள்ள பெருந்தன்மைகள் ஒன்றுகூடி அவரிடம் அடைக்கலம் புகுந்துவிட்டன எனலாம்.

அவருக்கு மிகவும் வேண்டிய தொன்றைக் கூடப் பிறர் கேட்டால் இல்லையென்றால் கொடுக்கும் பெருந்தன்மை நம் பெரிய கவுண்டருக்கென்றே அமைந்த பெருங்குணமாகும்; இதில் ஏமாறுபவர் என்றுகூடச் சொல்லலாம்; அவ்வளவு தாராள குணம் படைத்தவர். கடைச்சங்க காலத்தே தகடூரில் (தர்மபுரி) அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற வள்ளலொருவன் இருந்தான். அவன் தனக்கு அரிதில் கிடைத்த அருநெல்லிக்கனியை, அதை உண்டவர் நெடுநாள் உடல் நலத்துடன் இருப்பர் என்பதை அறிந்திருந்தும் அதை ஒளவைக்குக் கொடுத்தான். அதியமான் ஒளவையாரிடம் மிக்க அன்பும் நண்பும் உடையவன்; ஒளவையாரின் தமிழ்த் தொண்டுக்காகத் தமிழ்ப் பற்றுடைய அதியன் அந் நெல்லிக்கனியை ஒளவைக்குக் கொடுத்தான். நம் பெரிய கவுண்டரோ அத்தகைய காரணம் ஒன்றும் இன்றி, எனக்கு வேண்டும் என்று கேட்

ஊவர்க்கு எதையும் மறுக்காமல் கொடுக்கும் மாண்புடையவர். இதற்கோர் எடுத்துக் காட்டு :

1930-ல் இந்தியச் சட்டமன்றத் தேர்தல் வந்தது. கோவை, நீலகிரி, சேலம், திருச்சிக் கோட்டங்கள் (ஜில்லா) நான்கும் சேர்ந்தது ஒரு தொகுதி. அதற்குப் பெரிய கவுண்டர் நிற்பதாக முடிவு செய்தார்; பெயர்க் குறிப்புத் தாளும் போட்டுவிட்டார். நிலக்கிழார்களே அதன் வாக்காளர்கள். அந்நான்கு கோட்டங்களிலும் உள்ள நிலக்கிழார்களிடம் நம் பெரிய கவுண்டருக்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு. வெள்ளக்கிணற்றில் இருந்தபடியே வெற்றிமாலை சூடலாம். ஆனால், ஆர். கே. சண்முகம் அவர்கள் தான் அத்தொகுதியில் நிற்க விரும்புவதாக நேரில் வந்து கேட்டுக்கொண்டார்.

பெரிய கவுண்டருக்கு வேண்டியவர்கள், 'நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்காதீர்கள்; எளிதில் வெல்லலாம்; நீலகிரியை விட்டுவிடுங்கள்; மற்ற மூன்று கோட்டங்களிலும் உள்ள நிலக்கிழார்கள் தங்களை இயல்பாகவே தலைவராகக் கொண்டு மதித்து வருகிறார்கள்; மேலும், தாங்கள் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் உழவர் நலனுக்காகத்தானே உழைத்து வந்தீர்கள்? உழவர் பெருமக்கள் அந்நன்றியை மறந்தாவிடுவார்கள்! தாங்கள் கட்டாயம் வெற்றி பெறலாம் எக்காரணங்கொண்டும் விலகிக்கொள்ளக்கூடாது; தின்றே ஆகவேண்டும்' என்று வற்புறுத்தினார்

ஆனால், பெரிய கவுண்டரின் பெருந்தன்மை அவ்வாறு செய்ய இடந்தரவில்லை, 'சண்முகம் ஓர்

இளைஞர், சட்டப்படிப்புப் படித்தவர், நல்ல பேச்சுத் திறமையுடையவர், அரசியலில் முன்னுக்கு வரக் கூடியவர், விரும்பிக் கேட்கிறார், அவரே நிற்கட்டும்; அடுத்த முறை பார்த்துக்கொள்ளலாம்' என்று தமது பெயர்க் குறிப்புத் தானைத் திருப்பி வாங்கிக்கொண்டார். சண்முகம் போட்டியில்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பெரிய கவுண்டர் போட்டி போட்டிருந்தால் சண்முகம் ஒருக்காலும் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியாது. இதைவிடப் பெரிய கவுண்டர் பெருந்தன்மைக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

7. பொதுநலப் பணி

நம் பெரிய கவுண்டர் இயல்பாகவே பொதுநலம் செய்வதில் ஆர்வமுடையவர்; ஒவ்வொரு நாளும் பிறர்க்கு ஏதாவது உதவி செய்வதையே வாழ்க்கைப் பயனாகக் கொண்டவர்; ஒரு நாளும் வீணாகாமல் ஏதாவது பொதுநலம் செய்தே வருவர். எனவே, பொதுமக்கள் இவரை 1921-ல் சென்னை மேல் மன்றத்திற்கும், 1924-ல் சென்னைச் சட்ட மன்றத்திற்கும் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். பெரிய கவுண்டர், தம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களின் நலனுக்காக ஓயாதுழைத்து வந்தார்; குறிப்பாக, உழவர் குறைபாடுகளை நீக்குவதில் முழு முயற்சி எடுத்து வந்தார்.

கோவை நாட்டாண்மைக் கழகத் தலைவர்: பெருந்தன்மையுடையாரை எவரும் விரும்புவது இயல்புதானே? மேலும் பெருந்தன்மையே உருவெடுத்து வந்த ஒருவரை யார்தான் விரும்பாமலிருப்பார்?

எனவே, 1933-ல் கோவை நாட்டாண்மைக் கழகம் நம் பெரிய கவுண்டரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது. இயற்கையிலேயே தலைவராக உள்ள ஒருவரைத் தலைவராகப் பெற்ற பெருமை கோவை நாட்டாண்மைக் கழகத்திற்கே உரியதாகும். ஒரு நிறுவனத்திற்குத் தலைவராகி ஒருவர் பெறுமை பெறுவதற்கு மாறாக, நம் பெரிய கவுண்டரைத் தலைவராகப் பெற்றதால் கோவை நாட்டாண்மைக் கழகம் பெருமை பெற்றது. பெரிய கவுண்டர் தலைமையில் கோவைக் கோட்ட மக்கள் பன்னலமும் பெற்றனர்.

இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்: பெரிய கவுண்டர் பெருந்தன்மை சென்னை மாநிலத்தோடு நிற்கவில்லை; டில்லிக்கும் எட்டியது. அதற்கும் இவர் பெருந்தன்மையைப் பெற விருப்பம் உண்டாயிற்று. 1933-ல் தன்னிடமுள்ள இந்தியச் சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினராக்கிக் கொண்டது. அம்மன்றம் மூன்றாண்டுகள் பெரிய கவுண்டருடன் அளவளாவி யும் அமையாமல், 1946-ல் மறுபடியும் அவரை உறுப்பினராக்கிக் கொண்டது. அங்கும் உழவர் நலனுக்காகவே உழைத்து வந்தார்; இன்று உழவர் களுக்குக் கிடைத்துள்ள பல நன்மைகளுக்கு இவருழைப்பும் காரணமாகும் என்பதைச் சொல்லவேண்டிய தில்லை.

இன்னும், பயிர்த்தொழிற் சங்கம், கூட்டுறவுப் பயிர்த்தொழிற் சங்கம் மத்திய பருத்திக்குழு, மத்திய புகையிலைக்குழு, கால்நடை வளர்ச்சிச் சங்கம், கால்நடை உணவுச் சங்கம், கூட்டுறவு வணிகச்

சங்கம், கோவைப் பயிர்த்தொழில் கல்லூரிக்குள்ளு
முதலிய எத்தனையோ பொது நிறுவனங்களில் நம்
பெரிய கவுண்டர் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும்
இருந்து பொதுத் தொண்டாற்றி வந்தார்.

பிரிவு : பெருந்தன்மையே உருவான நம்
பெரிய கவுண்டர், முன்னாள் கால் நடை ஆக்க
அமைச்சர் வி. சி. பழனிச்சாமி கவுண்டர், தமிழ்
நாடு உழவர் சங்கத் தலைவர் வி. சி. சுப்பைய கவுண்டர்,
வழக்கறிஞர், வி. சி. குமரசாமிக் கவுண்டர்
ஆகிய அருமைத் தம்பிமார்களும். மக்களும், மருமக்
களும், பொதுமக்களும் நின்றேங்க, 7-11-1948-ல்
நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். கொங்கு நாடு ஒரு குல
மணியை இழந்து வருந்தியது. வாழ்க பெரிய
கவுண்டர் பெருந்தன்மை!

8. குணநலம்

நம் பெரிய கவுண்டர், தாம் பிறந்த பெருந்
குடும்பத்திற் கேற்ற பெருந்தன்மை யுடையவன்;
'பணியுமாம் என்றும் பெருமை' என்ற வள்ளுவன்
வாய்மொழிக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தவர்;
யாரிடத்தும் பணிவாகவே நடந்து கொள்வான்.
செல்வச் செருக் கென்பது நம் பெரிய கவுண்ட
ருக்குத் தெரியாத தொன்று; குழந்தையுள்ளம்
படைத்தவர்; எப்போதும் புன்னகை தவழுக்க
முகத்துடனே இருப்பார்; சிடுசிடுத்த முகத்
துடன் அவரை ஒரு போதும் பார்க்க முடி
யாது. அவருக்குப் பகைவரென்போரே இல்லை;
'யாவருங் கேளிர்' என்ற பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் தக

ஆணைக்கு இலக்கியமாய் விளங்கினார். கெட்ட எண்ணம் என்பது அவர் கிட்டக் கூட வராது; நல்ல எண்ணத்தின் வல்லிய நண்பர்.

“ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமும் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்”

“நகையீகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு”

என வள்ளுவர் கூறும் நற்குடிப் பிறந்தார்க் குரிய நற்குணங்கள் யாவும் அப்படியே அமையப் பெற்றவர் தாம் பெரிய கவுண்டர். சுருங்கச் சொன்னால் நன்மக்கட் பண்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தவர் தாம் பெரிய கவுண்டர் என்னலாம்.

டி. ஏ. இராமலிங்கம் செட்டியார்

1. தோற்றுவாய்

தமிழ் நமது தாய் மொழி. தாய் மொழி தாயினும் சிறந்தது. எம்மொழி பேசுவோரும் தாய் மொழிப் பற்றுடையராய்த் திகழ்கின்றனர். அவ்வாறே பழந்தமிழ் மக்களும் தாய்மொழிப் பற்றுடையராய் விளங்கினர்; தமிழைக் கண்பேல் வளர்த்து வந்தனர்.

தமிழ் அன்று அரசியல் மொழியாக இருந்தது. அரசரும் அமைச்சரும் அதிகாரிகளும் தமிழில்

சிறந்த அறிவுடையராய் இருந்தனர். ஆட்சி நூல்களெல்லாம் அன்று தமிழில்தான் இருந்தன. ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டுக்கு ஆள்வோர் ஆகும் வரையிலும் தமிழ் நாட்டில் தமிழாட்சிதான் நடந்து வந்தது.

ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டை ஆளத் தொடங்கியதும் ஆங்கிலம் அரசியல் மொழி ஆக்கப்பட்டது. தமிழ் அரியணையிலிருந்து இறக்கப்பட்டது. அரசியலுக்கும் தமிழுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாமல் போயிற்று. அரசியல் அலுவல் நடக்கும் பக்கம் தமிழ் அணுக முடியாத நிலை உண்டானது.

திண்ணைப் பள்ளிகளைத் தவிர உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் அன்று தமிழைப் புறக்கணித்தன. உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ்ப் பாடம் தவிர, கணக்கு, நில நூல், வரலாறு, பொது அறிவு ஆகிய எல்லாப் பாடங்களும் ஆங்கிலத்தில்தான் படிக்க வேண்டும். உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள், பள்ளியில் இருக்கும்போது ஒருவர்க்கொருவர் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசவேண்டும்; தமிழில் பேசக்கூடாது. தப்பித் தவறித் தமிழில் பேசிய பிள்ளைகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கும் பள்ளிகளும் அன்று உண்டு. அதனால், தமிழ் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப்பற்று அறவே இல்லாமற் போயிற்று.

இனிக் கல்லூரியிலோ தமிழறிவுக்கு இடமே இல்லை. இடை நிலை வகுப்பில் (இண்டர்) பேருக்குத் தமிழ்ப் பாடம் ஒன்று இருக்கும். அதை மாணவர்கள் பேருக்குப் படித்து வருவார்கள். இறுதி வகுப்பில் (B. A.) தமிழ் என்னும் பேச்சே இல்லை. கல்

லூரி மாணவர்கள் கல்லூரியிலும் வெளியிலும் பேசுவ தெல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான்; தமிழில் மறந்தும் பேசமாட்டார்கள்.

அன்று படித்துப் பட்டம் பெற்ற எந்தத் தமிழ் மகனுக்கும் தமிழில் சரியாகப் பேசத் தெரியாது. ஆங்கிலத்தில்தான் எல்லாக் கூட்டங்களும் நடக்கும். ஆங்கிலத்தில் சிறந்த அறிவுடையவரே நன்கு மதிக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலப் பேச்சாளருக்கே அன்று அரசியலில் முதலிடம். தமிழில் பேரறிவுடையோர்க்கும் அன்று மதிப்பில்லை. ஆங்கிலந் தெரியாத தமிழறிஞர்கள் அதிகாரிகள் முன் ஊமார்களாயினர். ஆங்கிலம் படியாதவர்க்கு அரசியல் வேலை இல்லை. இத்தகைய ஆங்கில இருள் தமிழ் நாட்டை மூடியிருந்த அக்காலத்திலும் ஒரு சில கல்லூரி மாணவர், கல்லூரிப் பாடங்களோடு தமிழ் நூல்களையும் கற்று வந்தனர்.

எதற்காக அவர்கள் தமிழைப் படித்தனர்? வாழ்வுக்காகவா? இல்லை. தமிழறிவுதான் அன்று மதிக்கப்படுவதில்லையே. ஆங்கிலந்தானே அரசியல் வேலைக்கு அளவு கோலாக இருந்தது? பின் எதற்காக ஒரு சிலர் பயனின்றித் தமிழைப் படித்து வந்தனர்? அதுதான் அவர்கள் தாய்மொழிப் பற்று. தாய்மொழிப் பற்றே அவர்களைத் தமிழ் படிக்கத் தூண்டிற்று. அத்தகைய தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ் நாடு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய தாய்மொழிப் பற்றுள்ள மாணவர்களில் டி. எ. இராமலிங்கம் செட்டியாரும் ஒருவராவர்.

நம் செட்டியார் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். மற்றக் கல்லூரிகளைவிட மாநிலக் கல்லூரி அன்று ஆங்கில மயமானது. மாநிலக் கல்லூரியில் படிப்பது அன்று பெருமையாகக் கொள்ளப்பட்டது. அக்கல்லூரியில் படித்தோர்க்கு அரசியலில் முதலிடம் கிடைக்கும். ஆங்கிலத்தில் கெட்டிக்கார மாணவர்களை யே அக்கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்வர். அங்குத் தமிழுணர்ச்சிக்கே இடமில்லை.

ஆனால், நம் செட்டியார் மட்டும் அதற்கு விலக்கானார். கல்லூரிப் பாடங்களோடு தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களையும் முயன்று கற்று வந்தார்; மாணவப் பருவத்திலேயே தமிழில் சிறந்த புலமை யுடையவரானார்.

சங்க இலக்கியங்களில் பத்துப் பாட்டு என்பது ஒன்று. அதன் பழைய உரை இக்காலத்தவர்க்கு நன்கு விளங்காத நிலையில் உள்ளது. செட்டியார் கல்லூரியில் படிக்கும்போது (B.A.) பத்துப் பாட்டில் சுவையான பகுதிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து எளிய நடையில் உரை ஒன்று எழுதினார். அவ்வுரையைத் தமிழறிஞர்கள் பாராட்டினரெனில், செட்டியாரின் தமிழுணர்ச்சியை என்னென்பது!

2. பிறப்பு வளர்ப்பு

ஈரோடு கோவை இருப்புப் பாதையில் திருப்பூர் என்னும் ஊர் இருக்கிறது. அது வணிகத்திற்கும் தொழிலுக்கும் பெயர் பெற்ற இடம்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள பஞ்சாலைகளில் பெரும் பகுதி திருப்பூரில்தான் உள்ளன. திருப்பூர் பஞ்ச வணிகத்திற்குப் பெயர் பெற்ற இடம். நம் நாட்டின் முதன்மையான வணிகச் சிறப்புடையது பம்பாய் நகரம். இரண்டாவது பம்பாய் என்னும் வணிகச் சிறப்புடையது திருப்பூர். நாடோறும் உலகில் நடக்கும் பஞ்ச வணிகத்தின் விலை நிலவரம் பற்றி, பஞ்ச வணிகக் குறிப்பு என்னும் நாளிதழ் ஒன்று திருப்பூரிலிருந்து வெளிவருவதே அதன் வணிகச் சிறப்புக்கு நற்சான்றாகும். நாட்டு விடுதலைக்கு நல்லுயிர் வழங்கிய திருப்பூர்க் குமரன் இவ்வூரினன் தான்.

திருப்பூர் அங்சப்ப செட்டியார் என்பவர் செல்வாக்கான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; சிறந்த தமிழறிவுடையவர்; வணிகத்தினால் பெரும் பொருளீட்டித்தன் குடியை மேம்பாடுறச் செய்தவர். அவர் வாழ்க்கைத் துணைவியார் மீனாட்சி யம்மையார் என்பவர்-இவர்களே நம் செட்டியாரின் பெற்றோர்கள்.

செட்டியார் 18-5-1881-ல் பிறந்தார்; திருப்பூரில் உயர்நிலைக் கல்வி பயின்றார். அப்போது தந்தையார் ஊட்டிய தமிழுணர்ச்சிதான் செட்டியாரின் தமிழ்ப் பற்றுக்குக் காரணமாகும். செட்டியார் பள்ளியில் படிக்கும்போதே தமிழ் நூல்களை விரும்பிப் படிப்பார்.

பள்ளிப்படிப்பு முடிந்ததும் செட்டியார் கோவைக் கல்லூரியிலும், சென்னை மாநிலக்கல்லூரியிலும் படித்துப் பட்டம் பெற்றார் (B.A.) செட்டி

யாரின் அறிவுச் செறிவையும் பேச்சுத்திறத்தையும் கண்ட ஆசிரியர்கள் அவரைச் சட்டம் படிக்கும்படி கூறினர். அவ்வாறே செட்டியார் சட்டம் படித்து வழக்கறிஞரானார்.

3. வழக்கறிஞர்

செட்டியார் கோவையில் தன் வழக்கறிஞர் தொழிலைத் தொடங்கினார். செட்டியார் சிறந்த நுண்ணறிவும் நேர்மையும் நாவன்மையும் உடையவர். அதனால், விரைவில் இவர் பெயர் கோவைக் கோட்டம் முழுவதும் பரவியது; வெகு விரைவில் பெரிய வழக்கறிஞர் ஆனார். செட்டியாரின் நேர்மை எளிதில் நாட்டுப்புற மக்களின் நன் மதிப்பைப் பெறச் செய்தது.

செட்டியார் பேரும் புகழும் அடைந்ததற்கு அவரது குணமே சிறந்த காரணமாகும். உண்மையானதும் நேர்மையானதுமான வழக்குகளையே செட்டியார் ஏற்று நடத்துவார். உண்மையை நிலைநாட்டத் தன் முழுத்திறமையையும் பயன் படுத்துவார். நேர்மையற்ற வழக்குகளைச் செட்டியாரிடம் கொண்டு வரக் கட்சிக்காரர்கள் அஞ்சுவார்கள். இத்தகைய நேர்மைக் குணத்தால் செட்டியார்க்கு நீதி மன்றங்களில் நல்ல மதிப்பு ஏற்பட்டது. தீர்ப்பாளர்களும் (மாஜிஸ்ட்ரேட்), நடுவர்களும் (ஜட்ஜ்) செட்டியாரின் நேர்மையைப் பாராட்டுவார்கள். செட்டியார் எடுத்த எந்த வழக்கும் தோல்வியுறுவதே கிடையாது. அதனால் இவருக்கு, மதிப்பும் வருவாயும் பெருகின. மதிப்பும் வருமானமும் பெருகப் பெருகச்

செட்டியாரின் நேர்மையும் திறமையும் வளர்ந்தன. 1905 முதல் 1937 வரை இவர் அத்தொழிலைத் திறம்பட நடத்தி வந்தார்.

செட்டியாரின் நேர்மை, திறமை, பெருமை என்னும் முப்பண்பையுங் கண்ட கோவை வழக்கறிஞர் சங்கம் இவரைத் தலைவராக்கிக் கொண்டது. சங்கக் கூட்டங்களின் போதெல்லாம் செட்டியார் வழக்கறிஞர்க்கு நேர்மை இன்றியமையாதது என்பதை, 'பொய் பேசிப் பொருள் பறிப்பதற்காக வழக்கறிஞர்கள் ஏற்படவில்லை. இது தப்பான கருத்து, இக் கருத்தை மக்கள் மனத்திலிருந்து போக்க வேண்டும், பொய் வழக்குகளை ஏற்று நடத்தக் கூடாது, உண்மையான வழக்குகளையே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உண்மை வெல்லாதெனப் பொய் வழக்குகளை உருவாக்கக் கூடாது. 'வழக்கறிஞர்கள் பொய்யர்; தம் சட்ட அறிவால் பொய்யை மெய்யாகவும் மெய்யைப் பொய்யாகவும் செய்து பணம் பறிக்கிறார்கள்; நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வைக் கெடுக்கின்றனர். வழக்கறிஞர்களின் திறமையால் குற்றம் செய்யாதவர் தண்டிக்கப்படுகின்றனர், கொலை செய்தவர் விடுதலை பெறுகின்றனர்' என நாட்டில் பரவியுள்ள தப்பான எண்ணத்தை நாம் போக்கவேண்டும்.

'சட்ட அறிவு இல்லாத மக்களின் சார்பில் வழக்காடி உண்மையை நிலை நாட்டுவதே வழக்கறிஞர் தொழில். தன் வழக்கைத் தான் எடுத்துக்கூறி வெற்றிகாண முடியாதவர்களுக்காக ஏற்பட்டதே வழக்கறிஞர் தொழில்' என்பதை மக்கள் மனத்தில் வேரூன்றச் செய்யவேண்டும்.

“ பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
 மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே;
 மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட் டாமையால்
 பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே ”

(வெற்றி வேற்கை)

என்றபடி, பேச்சுவன்மையுடையோர் பேச்சுவன்மை இல்லாரை வெல்லாமல் இருப்பதற்காகவே வழக்கறிஞர் தொழில் நடத்தவேண்டும். சட்ட அறிவைக் கொண்டு, வழக்கைச் சட்ட வரம்புக்கு உட்படுத்திப் பொய்யைப் பொய்யாகவும், மெய்யை மெய்யாகவும் செய்து நாட்டில் நேர்மையை நிலை நாட்டுவதற்காக ஏற்பட்டதே வழக்கறிஞர் தொழில் என்பதை வழக்கறிஞர்கள் நன்கு உணரவேண்டும். வருவாய்க் காகவே தொழில் நடத்தாமல், நேர்மைக்காக, நீதியை நிலை நாட்டுவதற்காகவே வழக்கறிஞர்கள் தொழில் நடத்தவேண்டும் என வற்புறுத்திக் கூறுவார்; அதற்குத் தானே வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்து வந்தார். செட்டியாரின் நேர்மையையும் திறமையையும் கண்ட சென்னை வழக்கறிஞர் கழகம் அவரை உறுப்பினராக்கிக் கொண்டது.

4. பொதுநலப் பணி

மற்ற வழக்கறிஞர்கள் போல் செட்டியார் அத் தொழிலையே கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை; எஞ்சிய நேரத்தைப் பொதுநலப் பணிக்குச் செலவிட்டு வந்தார். கோவைக் கலைக்கல்லூரி அரசினர்க்கு விடப்படும் வரை அக்கல்லூரிக் குழுவின் செயலாளராக இருந்து செட்டியார் அருந்தொண்டாற்றி வந்தார். அக்கலைக் கல்லூரி இன்று பல

துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதற்கு நம் செட்டியாரின் உழைப்பே காரணமாகும். மேலும் சென்னை, ஆந்திரா, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆய்வுக்கழக (செனட், சிண்டிகேட்) உறுப்பினராக இருந்து, செட்டியார் தென்னாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்து வந்தார்.

செட்டியார் கோவை இருமல் நோய்ச் (கூடிய ரோகம்) சங்கத் தலைவராக இருந்த போதுதான் பெருந்துறை இருமல் நோய் மருத்துவசாலை ஏற்பட்டது. அம் மருத்துவசாலை இன்று அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்திற்குச் செட்டியாரின் உடையா முயற்சியே காரணமாகும். செட்டியார் தன் பெயரால் விடுதி யொன்று கட்டியுதவி, பிற செல்வரும் உதவ வழி காட்டினார்.

நகர நாட்டாண்மைக் கழகத் தலைவர் : செட்டியாரின் பொதுநல ஆர்வத்தைக் கண்ட அரசினர், இவரைக் கோவை நாட்டாண்மைக் கழகத் துணைத் தலைவராக்கினர் (1914—20). செட்டியார் தன் பொறுப்புணர்ந்து செயலாற்றினார். செட்டியாரின் ஆளுந்திறமையைக் கண்ட அரசியலார் இவரைக் கோவை நகர் மன்றத் தலைவராக்கினர் (1919). நகரமக்களின் நலனுக்காகச் செட்டியார் தன் தலைமையை நன்கு பயன்படுத்தினார்.

1921-ல் நாட்டாண்மைக் கழகத் தேர்தல் நடந்தது. செட்டியாரின் நேர்மையையும், பொதுநல ஆர்வத்தையும், செயலாற்றுந் திறனையும் கண்ட கோவை நாட்டாண்மைக் கழகம் செட்டியாரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது. இவரே

பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கோவை நாட்டாண்மைக்கழகத்தின் முதல் தலைவராவர்.

செட்டியாரின் திறமையை அறிந்த மாநில உள்ளாட்சிச் சங்கம் (மாகாண தலஸ்தாபன சங்கம்) இவரைத் தன் செயலாளராக்கிக் கொண்டது. பெங்களூரில் நடந்த உள்ளாட்சி மாநாட்டில் செட்டியார் தலைமை தாங்கி, உள்ளாட்சிக் கழகங்களின் முன்னேற்றம் பற்றிப் பல இன்றியமையாத திட்டங்களை எடுத்தியம்பினார். மாநாட்டினர் செட்டியாரின் நுண்ணறிவை மிகவும் பாராட்டினர். உள்ளாட்சிக் கழகங்களின் பொருளாதாரத்தைக் கண்டறிய அரசியலார் ஒரு குழுவை நிறுவினர். அதிலும் செட்டியார் உறுப்பினராக இருந்து பல அறிவுரைகள் கூறினார்.

சென்னை சட்டமன்ற உறுப்பினர் : செட்டியாரின் பொதுநலத் தொண்டையும், திறமையையும், உண்மையுழைப்பையும் கண்ட பொதுமக்கள் 1921-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் செட்டியாரைச் சென்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இடையில் இரண்டாண்டுகள் தவிர 1921 முதல் 1939 வரை செட்டியார் அம்மன்ற உறுப்பினராக இருந்துவந்தார்.

செட்டியார் இயல்பாகவே ஏழைகளிடத்தில் இரக்கமுள்ளவர்; கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு ஏழையுழவர்களின் நிலையை உள்ளபடி உணர்ந்தவர்; எனவே, ஏழையுழவர்களின் குறைபாடுகளை அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார். 1938-ல் சட்டமாக்கப்பட்ட உழவர் கடன் நீக்கச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சட்டமாக்கி வைத்தவர்

நம் செட்டியாரேயாவார். அச் சட்டத்தால் நன்மையடைந்த ஏழையுழவர்கள் எண்ணிறந்தோர். ஏழை உழவர்களைக் கடன் தொல்லைவிடுந்து காப்பாற்றிய செட்டியாரை இந்நாடே வாழ்த்தியது.

இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்: சென்னை மாநில மக்களுக்கு மட்டும் செட்டியாரின் பெருந்தொண்டு பயன்படுவதோடு நிற்கவில்லை. 1945-ல் காங்கிரசின் சார்பில் இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினரானார். நாடு விடுதலை பெற்றபின் இந்திய அரசியல் சட்டம் வகுத்த அரசியல் அமைப்புக் கழக உறுப்பினராக இருந்து, அச்சட்டம் உருவாகப்பல அறிவுரைகள் கூறினார்; 1951-ல் நடந்த உரிமை இந்தியாவின் முதல் தேர்தலில் இந்தியச் சட்டமன்றத்திற்குப் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அச்சட்டமன்றத்தில் செட்டியாருக்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு. நேரு முதலிய தலைவர்களும் செட்டியார் அறிவுரையைக் கேட்டு வந்தனர்.

கூட்டுறவு இயக்கம். உழவர்களின் நலனுக்காக ஏற்பட்டது கூட்டுறவு இயக்கம். இயல்பாகவே உழவர்கள் நலத்தில் அக்கறையுள்ள செட்டியார், கூட்டுற வியக்கத்தில் பங்கு கொண்டு உழவர்களுக்கு நலம் செய்ய முற்பட்டார். தென்னாட்டுக் கூட்டுற வியக்கத்தின் நற்றாயும் செவிலித்தாயும் செட்டியாரே எனல் மிகையாகாது. 1912-ல் இருந்து, 12-2-1952-ல் நம்மை விட்டுப் பிரியும் வரை செட்டியார் கூட்டுற வியக்கப் புரவலராகவே இருந்து வந்தனர். கூட்டுறவுத் துறைகளில் செட்டியார் இதில் இருந்தார், அதில் இல்லை என்று கூற

மூடியாது. தென்னாட்டிலுள்ள அத்தனை கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் செட்டியார் தொடர்பு கொண்டு உழவர்க்கு நலஞ்செய்து வந்தார்.

சென்னை மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு ஈட்டுறுதிச் சங்கம், கோவைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கம், கோவைக் கூட்டுறவுப் பயிற்சிசாலை ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தவர்களில் செட்டியாரே முதன்மையானவராவர். இவைகளின் முதல் தலைவர் செட்டியாரே. இவற்றின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்த பெருமை செட்டியாரையே சேரும்.

சென்னை மத்திய நில அடமானப் பாங்கு, சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு யூனியன் இவற்றின் தலைவராக இருந்து செட்டியார் செய்த பொது நலம் மிகப் பலவாம்.

கோவை நீலகிரிக் கூட்டுறவு மத்தியப் பாங்கு, சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவுப் பாங்கு ஆகிய இரண்டிலும் செட்டியார் இறுதி வரை தலைவராய் இருந்து வந்தார். இவர் தலைமையில் உழவர்கள் அடைந்த நன்மைகள் அளவிலடங்கா.

செட்டியார், 1928-ல், ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப் பாங்கு விசாரணைக் குழுவின் உறுப்பினராக இருந்து, குடியானவர்களின் கடன் சமையைக் குறைக்கப் பல வழிகள் கண்டனர். கூட்டுறவு வியக்கத்தில் இந்தியா முழுவதுமே செட்டியாருக்கு நல்ல

செல்வாக்குண்டு. அதனால் அவர் கூட்டுற வாளர்க்கு வேண்டிய நலன்களை எளிதில் செய்து வந்தார்.

இந்திய வைப்புப் பாங்கியின் பயிர்த் தொழில் கடன் துறை ஆய்வுக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்து, செட்டியார் உழவர்க்குச் செய்த தொண்டு குறிப்பிடத் தக்க தாகும். உழவர்க்கு உதவி புரிய கூட்டுறவு மத்தியப் பாங்குகளுக்கு இந்திய வைப்புப் பாங்கினிட மிருந்து பொருளுதவி பெறுவதில் செட்டியார் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார். வைப்புப் பாங்கினிருந்து குறைந்த வட்டிக்குக் கூட்டுறவு மத்தியப் பாங்குகள் கடனுதவி பெறச் செட்டியார் செய்த தொண்டைக் கூட்டுறவாளர்கள் எளிதில் மறக்க முடியாது. செட்டியாரின் நேர்மையும் பொது நலத் தொண்டும், கூட்டுறவுத் தலைவர்களுக்கும், கூட்டுறவு அதிகாரிகளுக்கும் செட்டியாரிடத்தில் பெரு மதிப்பை உண்டாக்கின. அம்மதிப்பே செட்டியாரின் வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்து வந்தது.

5. குணநலம்

செட்டியார் ஏழை மக்கள் இடத்தில் இரக்க முள்ளவர்; எடுத்ததை முடிக்கும் ஈடுபுப்பில்லாத் திறத்தினர்; சலியா உழைப்பினர்; பொதுநலமே தன் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இறுதி வரை ஓயா துழைத்து வந்த பெரியார். செட்டியார் வெளிக்குக் கண்டிப்பும் கடுமையும் உடையவராகத் தோன்றுவர்; ஆனால், உள்ளூற அவரது உள்ளம் பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்னுதும்' குற்றங்கண்ட

இடத்தில் கடிந்து கொள்வார்; அடுத்த நொடியே அது மறைந்து அன்பு ததும்பும்; 'ஆறுவது சினம்' என்ற இலக்கணத்திற்குச் செட்டியார் இலக்கியமாக விளங்கினார். நாட்டுக் குழைத்த நல்லறிவாளராகிய நம் செட்டியார் 12-2-1953-ல் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். வாழ்க அன்னார் வான் புகழ்!

பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர்

1. தோற்றுவாய்

‘என்ன அழகு! எவ்வளவு அழகு! எத்தனை அழகு! காண்போர் கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கு கவரும் அத்தனை கட்டழகு! படத்தில் எழுத முடியாத எழிலுருவம்! ஒன்றன் அழகையும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. எவ்வளவு நேரமா னாலும் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம். அட்டா! அழகென்னும் தனிப் பொருளால் அமைந்தன போலும்! கடைசியில் பார்த்த இரண்டும் ஒரே அச்சில் உருக்கி வார்த்தாற் போல் ஒரே உருவம்! என்னே அழகின் உருவங்கள்! வேறு எங்கும் இவ்வளவு அழகுடையதைப் பார்த்ததே இல்லை’

இது பழைய கோட்டை மாடுகளைப் பார்த்தவர் பேச்சு. உண்மையில் பழை கோட்டை மாடுகள் அத்தகைய அழகு வாய்ந்தவையே. கண்பெற்றோர் கண்டு களிக்கும் காட்சிப் பொருள்களில் பழைய கோட்டை மாடும் ஒன்றாகும்.

“வண்டிகட்டி மாடுகட்டி
மயிலைக்காளை இரண்டுங்கட்டி
மாட்டை மிரட்டாதா
வருகிறேன்நான் கூண்டுக்குள்ளே”

என்னும் நாட்டுப் பாடலால், மாடுகளில் சிறந்தது மயிலை மாடு என்பது விளங்கும். பழைய கோட்டை மாடுகளெல்லாம் அப்பழக் கில்லாத தூய மயிலை நிறம் உடையவை. அந்நிறமே அம்மாடுகளுக்குத் தனியழைகைத் தருகிறது. மற்ற நிற மாடுகளைவிட மயிலை மாடு மிக்க விலைமதிப் புடையது.

1. “சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி”
2. “மணிவரை மருங்கின் அருவி போல அணிவரம் பறுத்த வெண்காற் காரி”
3. “செவிமறை நேர்மின்னும் நுண்பொறி வெள்ளை”
4. “மீன்பூத் தவிர்வரும் அந்திவான் விசும்புபோல் வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளை”
5. “கொலைவன் சூடிய குழவித் திங்கள்போல் வளையு மயிர்த கோடணி சேய்”

1 நெற்றியில் விரிந்த நிலரப் போன்ற சுட்டியை யுடைய காரிக் காளை. 2 மணிகளை யுடைய மலையினின்றும் விழுகின்ற அருவி போன்ற மிக்க அழகியையுடைய வெள்ளைக் கால்களை யுடைய காரிக்காளை. 3 காதுகளில் மறுவையுடைய விளங்கு கின்ற நுண்ணிய சிவந்த புள்ளிகளை யுடைய வெள்ளைக்

எனக் காரி, வெள்ளை, சிவலைக் காளைகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ள கவித்தொகை, முல்லைக்கவிப் புலவர் இன்று இருந்திருப்பரேல், சிறுத்து நீண்டு ஒருங்கிய கவைபோன்ற கொம்புகளும், வானில் மிதக்கும் கரு முகில்போன்ற திமிலும், நுனியில் கவரி கட்டிய வில் லரணைப் பாம்பு போல நீண்டு தொங்கும் வாலும், தூணைத் திருப்பி வைத்தாற் போலச் சிறுத்து நீண்ட கால்களும் உடைய பழைய கோட்டை மயிலைக் காளைகளை எவ்வாறு சிறப்பித்துப் பாடியிருப்பாரோ !

ஆலம்பாடி, பர்கூர், அமிர்தமகால், அல்லிக் கறை, சிந்தி என மாடுகளில் பல இனங்கள் உண்டு. அவைபோல் காங்கய இனம் என்னும் பழைய கோட்டை மாடும் ஒன்றாகும். ஆனால் மற்ற இன மாடுகள் போல் காங்கய இனம் தானாக உண்டான இனமன்று. அது பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை மன்றூடியார் அவர்களால் கலப்பு முறையால் உண்டாக்கப்பட்ட இனமாகும்.

2. பிறப்பு வளர்ப்பு

பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர் குடும்பம், சங்க காலத்திலிருந்து தமிழ் வளர்த்து வரும் பழம்பெருமை வாய்ந்த வேளாண் குடும்பம்; கொங்குநாட்டுக்குறுநில மன்னர் குடும்பங்களில் பட்டக்காரர் குடும்பம்

காளை. 4 மீன்கள் பூத்து விளங்குகின்ற அந்திக் காலத்து முகிலையுடைய சிவந்த வாணைப் போல அழகிய வெள்ளைப் புள்ளிகளையுடைய சிவலைக் காளை. 5 கொலைவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமான் சூடிய பிறைச் சந்திரனைப் போல வளைந்த கொம்புகளையுடைய அழகிய சிவலைக் காளை.

பழம் ஒன்று. இக்குடி முதல்வனான கரியான் சர்க்கரை என்பான், பாண்டியனுக்குப் படைத்துணையாகி உத்தமக்காச் சோழனை வென்றதால், பாண்டியன் உவந்து உத்தமக்கா மின்டன் என்னும் பட்டப் பெயரை வழங்கினான் மின்டன்-கெட்டிக்காரன். சர்க்கரை மரபினர் அப் பட்டப் பெயரோடு, சர்க்கரை என்னும் தம் குடி முதல்வன் பெயரையும், மன்றடியார் என்னும் நாட்டுத் தலைமைப் பெயரையும் வழிவழிப் பட்டப் பெயராக வைத்து வழங்கி வருகின்றனர். பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் மரபு வெற்றிப் புகழுடைய வீரமரபாகும். சேனாதிபதிச் சர்க்கரை, கொற்றவேல் சர்க்கரை என்னும் அம்மரபினர் பெயர்களே அதற்குச் சான்றாக உள்ளன.

பழைய கோட்டை என்னும் ஊர், ஈரோடு காங்கியம் வழியில், ஈரோட்டின் தெற்கில் 18-ஆவது கல்லில் இருக்கிறது. இதன் பழம் பெயர் பழையனூர் என்பது. “பழையனூர்க் காரியன் றீந்த களைக்கொட்டும்” என்று ஔவையாரால் பாராட்டப்பெற்ற, அன்பின் மிகுதியால் ஔவைக்குக் களைக்கொட்டு ஈந்த காரி என்பான் தங்கள் முன்னோன் என்கின்றனர் சர்க்கரை மரபினர். கரியான் என்னும் பெயரே ‘காரி’ என மருவி வழங்கியது போலும். பழையன் ஊர் என்பதே-பழையன் கோட்டை-பழைய கோட்டை எனப்பட்டது. கோட்டை-ஊர். பட்டுக்கோட்டை, புதுக்கோட்டை, இடையகோட்டை, பாளையங்கோட்டை எனக் கோட்டை என்பது, ஊர் என்னும் பொருளில் வந்திருத்தல் காண்க.

பழைய கோட்டைக்கு ஒரு கல் தெற்கில் நத்தக்காரையூர்” என்னும் ஊர் இருக்கிறது. ‘காரை

ஆர் என்பதே அதன் பழம் பெயர். சர்க்கரை மரபினர் அவ்வூர்ப் பெயரோடு சேர்த்து, காரைக்கோன் எனப் புலவர்களால் புகழப்பட்டுள்ளனர். காரை ஆர் என்பது காரியூர் என்பதன் திரிபாக இருக்கலாம். இவ்வூர் காரியின் பெயரால் ஏற்பட்டதாகும் இது, ஓளவைக்குக் களைக்கொட்டிந்த காரியின் வரலாற்றுக்குத் துணை செய்கிறது. இது ஆராய்ச்சிக்குரியது.

பழைய கோட்டைக்குச் செங்குளம் என்ற பெயரும் வழங்கி வருகிறது. சேரன் செங்குட்டுவன் செய்த போர்களில் ஒன்றெனச் சிலப்பதிகாரம் கூறும் கொங்கர் செங்களத்துப்போர் இங்கு நடந்தது போலும். செங்களம் என்பதே இன்று 'செங்குளம்' எனத் திரிந்து வழங்குகிறது போலும். கொங்கர்-கொங்கு நாட்டினர், கொங்கு மன்னர். இது ஆராய்ச்சிக்குரியது.

பழைய கோட்டைச் சர்க்கரை மரபு, "சர்க்கரையை யன்றியே தண்டமிழ்க் கொண் றீயாத எக்கரையாம் பாடோம் இனி" என்று புலவரால் சிறப்பித்துப் பாராட்டப்பெற்ற புகழூடைய மரபு. ஒரு தமிழ்ப் புலவர் கையில் சவுக்கடி பெற்றும், ஒரு புலவர் தெருவில் விலை கூறி விற்க இசைந்தும், ஒரு புலவரின் உண்ட எச்சில் வாயைக் கழுவிவிட்டும், ஒரு தமிழ்ப் புலவர் தம் தாயின் முதுகில் ஏறப் பொறுத்தும், ஒரு புலவர்க்கு மனைவியின் தாலியைப் பரிசாகக் கொடுத்தும் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய தனிப் பழம் பெருங்குடி மரபு.

‘பட்டக்காரர்’ என்பது-கொங்கு வேளாளர் குலத் தலைவராகப் பட்டஞ் சூட்டப் பெற்றதால் ஏற்பட்ட பெயராகும். பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் மரபில், நம் நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார், அவர்கள் ‘பட்டக்காரர்’ என்ற அம் மரபுப் பெயராலேயே அழைக்கப்படும் அத்தகு புகழுடையோராவர்.

குகன் பரதனைப் பார்த்து, ‘உங்கள் மரபினோர் புகழை யெல்லாம் உன் புகழ் ஆக்கிக் கொண்டாய்’ என்று புகழ்வதாகக் கம்பர் கூறுகிறார். அப்பரதன் போலவே, நமது பட்டக்காரரும் அவர் மரபினோர் புகழை யெல்லாம், தன் புகழ் ஆக்கிக் கொண்டார்.

பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் மரபில் வந்த சேனாபதிச்சர்க்கரை மன்றாடியார் என்பவரும், அவரது வாழ்க்கைத் துணைவியார் வள்ளியம்மையார் என்பவருமே நம் பட்டக்காரரின் பெற்றோர்களாவர்.

நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்கள் 80-12-1886-ல் பிறந்தார்; சீரும் சிறப்புடன் செல்லவாக வளர்க்கப்பட்டார்.; பட்டக்காரர் ஓரளவு தமிழ்றிவு பெற்றாரே யன்றிக் கல்வியில் கருத்தைச் செலுத்த வில்லை. இளமையிலேயே அதிகாரம் செலுத்துவதிலும், குடிமக்கள் குறை கேட்டு முறை செய்வதிலும், பண்ணையம் பார்ப்பதிலும் கருத்தைச் செலுத்தி வந்ததால், அவர் வெளியூர் சென்று கல்வி கற்க விரும்பவில்லை. மேலும் பட்டக்காரர் ஆக்களிடத்தில் வைத்திருந்த அளவு கடந்த அன்பு அவரை வெளியூர் செல்ல விடவில்லை. எனவே,

1905-ல் பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரராகப் பட்டஞ் சூட்டப் பெற்றுக் குடியோம்பி வந்தார்.

3. விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பது தமிழர்களின் தனிப் பண்பாடாகும். திருக்குறளில் 'விருந்தோம்பல்' என்னும் அதிகாரத்தில் விருந்தோம்பலின் இலக்கணம் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. நம் பட்டக்காரரின் விருந்தோம்பலோ அவ்விலக்கணத்தில் அடங்காத தனிச் சிறப்பினை உடையதாகும். பழைய கோட்டை அரண்மனை தமிழ் மக்களின் விருந்தோம்பல் என்னும் ஒழுக்கமுறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளதெனலாம்.

ஒருவர் பழைய கோட்டை சென்று பட்டக்காரரைப் பார்த்ததும், 'நீ யார்? எங்கே வந்தாய்? எதற்காக வந்தாய்?' என்பன போன்ற நாகரிகமற்ற கேள்விகள் கேட்கப்படமாட்டா. பழைய கோட்டை அரண்மனைக்குள் நுழைந்ததும், பட்டக்காரரைப் பார்த்ததும், 'வாருங்கள், சாப்பிடுங்கள், அடே! உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு போ' என்பதே பட்டக்காரரின் முதல் முகமன் (முகமன்—உபசாரம்). வந்தவர் சாப்பிட்டுவந்த பிறகே வந்த காரியத்தைப் பற்றிக் கேட்பார். சாப்பாட்டு வேளை யல்லா திருப்பின், 'காப்பி சாப்பிடுங்கள்' என்பார். என்னு முன், அங்கு நிற்கும் ஏவலாளன் காப்பி கொண்டு வந்து கொடுப்பான்.

பழைய கோட்டை செல்வோர்க்குச் சோற்றுக்கு என்ன செய்வது என்ற எண்ணமே தோன்றாது.

ஏன்? பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரரின் விருந்தோம்பல் உலகப் புகழ் பெற்ற தன்றோ? பட்டக்காரரின் விருந்தோம்பலுக்கு ஏழை பணக்காரர், தெரிந்தவர் தெரியாதவர், வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற வேறுபாடே கிடையாது.

ஒவ்வொரு நாளும் இரவு எட்டு ஒன்பது மணிக்கு மேல், அரண்மனையின் வெளிப் பக்கங்களிலும், வந்தவர் தங்கும் விடுதியிலும் ஆள் விட்டுத் தேடிப் பார்த்து, தன்னைப் பார்க்க வந்தவரோ, வழிப் போக்கரோ படுத்திருப்பின் அழைத்து வந்து உணவிட்டுப் படுக்கவைப்பது நம் பட்டக்காரருக்கே உரிய தனிப் பண்பாடாகும், பழைய கோட்டை சென்றோர் அரண்மனையின் சந்து பொந்து மூலைமுடுக்கு எங்கு ஒளிந்திருந்தாலும் அரண்மனை விருந்துக்குத் தப்ப முடியாது.

பட்டக்காரரோடு உடனிருந்து உண்போரை, 'உண்ணுங்கள் உண்ணுங்கள்' என்று வற்புறுத்துவதும், உணவு பரிமாறுவோனை, 'இன்னும் அவருக்கு நெய் ஊற்று; ஊற்று; இன்னும் தயிர் போடு, போடு இன்னுங் கொஞ்சம்' என்பதும் அவனும் விருந்தினர் போதும் போதும் என்று மறுக்க மறுக்க நெய்யும் தயிரும் ஊற்றுவதும் ஆகிய பட்டக்காரரின் விருந்தோம்பும் பெருமை உடனிருந்துண்டோர் அறிவர்.

பிறர் மனமகிழும்படி உண்பிப்பதில் பட்டக்காரருக்கு உள்ள விருப்பத்துக்கு எல்லையே இல்லை. உண்பவர்களைப் பார்த்து, 'குழம்பு நன்றாக இருக்கிறதா? தயிர் எப்படி? துவையல் நன்றாக இல்லை

யல்லவா ? நெய் மணக்கிறதா ?' என்பன போன்ற முகமன் மொழிகள் கூறிக்கொண்டே உண்பார்.' தமது விருந்தில் ஒரு குறையும் இருக்கக் கூடாதென்பதே அவருடைய முழு நோக்கம். பழைய கோட்டை அரண்மனை விருந்தில் நெய்யும் தயிரும் தனிச் சிறப்புடையவையாகும்.

இனிப் பட்டக்காரர் ஊரிவிருக்கும் போதே யன்றி, வேறு எங்கு செல்வினும் அங்கெல்லாம் 'உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்' என்றபடி, பலருடன் ஒருங்கிருந்தே உண்பார்.

4. நிரையோம்பல்

பட்டக்காரரை உலகறியச் செய்தது நிரையோம்பலே யாகும். நிரை-மாட்டுக் கூட்டம். பட்டக்காரரால் கலப்பு முறையில் உண்டாக்கப்பட்ட 'காங்கய இனம்' என்னும் பழைய கோட்டை மாடுகள் இன்று உலக முழுவதும் பரவி, பட்டக்காரரின் பெயரை விளம்பரம் செய்து கொண்டு இருக்கின்றன. பட்டக்காரர் அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, முதலிய நாட்டில் பிறந்திருந்தால் விஞ்ஞானிகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பார்; புதுக் கண்டு பிடிப்புக்குப் பெறும் நோபிள் பரிசு பெற்றிருப்பார். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் பிறந்ததால் அப்பேறுகள் பெறவில்லை.

செடி கொடிச் சித்தர் என உலகப் புகழ் பெற்ற அமெரிக்கா நாட்டு விஞ்ஞானியாரான லூதர் பர்பாங் (Luther Burbank) எட்பவர், மரம் செடி கொடிகளை ஒன்றொடொன்று ஒட்டி, ஒட்டு முறையால் எவருங் கண்டறியாத இரண்டாயிரம் வகை புதிய

காய்கனி மலர்களை உண்டாக்கினார். அவர் சிறியதைப் பெரிதாக்கினார்; மணமும் நிறமும் சுவையும் இல்லாததை அவை உள்ளதாக்கினார்; விரைவில் அழுகிக் கெட்டுப் போவதை நெடு நாள் கெட்டுப் போகா திருக்கச் செய்தார்.

செடி கொடிச் சித்தர் போலவே, நம் பட்டக் காரரும் கலப்பு முறையினால் உண்டாக்கியதே யாகும் அழகும் ஆண்மையும் வாய்ந்த காங்கய இன மாடுகள். மன்றாடியார் இளமையிலிருத்தே மாடு வளர்ப்பதில் தனி ஆர்வம் உடையவர். அவர் நல்ல அழகும் நிறமும் ஆண்மையும் உள்ள மாடுகள் வளர்ப்பதில் மிகுந்த ஊக்கம் செலுத்தி வந்தார்; அகற்காகப் பல இன மாடுகளையும் வாங்கி வளர்த்து, அவற்றை ஒன்றோடொன்று கலப்புச் செய்து வந்தார்; அக் கலப்பினத்திற்குப் பிறந்த கன்றுகளையும் அவ்வாறே மறுபடியும் மறுபடியும் கலப்புச் செய்து முடிவில் இப்போதுள்ள காங்கய இனம் என்னும் உயர்ந்த இன மாடுகளை உண்டாக்கினார். பட்டக்காரரின் அறிவு நுணுக்கத்தால், ஆராய்ச்சித் திறத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட அவ் வினத்தைக் காங்கய இனம் என்பதை விடப் பழைய கோட்டை இனம் என்பதுதான் ஏற்புடைத்தாகும்.

காளைகளை இணை சேர்ப்பதில் பட்டக்காரர் கைதேர்ந்த வல்லுநர். (இணை-ஈஜாடி) இணைக் காளைகள் இரண்டும் ஒன்றுக் கொண்டு எளிதில் வேறுபாடு காண முடியாமல் இருக்கும்; மயிர்க்கால் அளவுகூட ஏற்றத் தாழ்வின்றி இரண்டும்

ஒரே உயரம், ஒரே பருமன், ஒரே நிறம், ஒரே வடிவ முடையதாக இருக்கும். இரண்டும் நிறைசூடப் பெரும்பாலும் ஒத்தே இருக்கும்.

அந்நாள் சென்னை மானிலத் தலைவர் (கவர்னர்) ஸ்டான்லி என்பவர் பழைய கோட்டைக்கு வந்திருந்த போது, மாட்டுப் பண்ணையைப் பார்வை யிட்டார் பட்டக்காரர் பெருமிதத்தோடு அவருக்கு மாடுகளைக் காட்டிக் கொண்டு வந்தார். அம் மாநிலத் தலைவர் பட்டக்காரரைப் பார்த்து, 'ஐயா! தங்கள் இணைக் காளைகள் ஒன்றைப் போலவே மற்றொன்றும் இருக்கிறது; அடியாளந் தெரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை; ஒன்றன் நெற்றியில் சுட்டி யிருந்தால், அதே இடத்தில் அது போலவே மற்றொன்றுக்கும் சுட்டி யிருக்கிறது. ஒன்றன் கண்ணில் செவ்வரி படர்ந்திருப்பின் மற்றொன்றுக்கும் அப்படியே படர்ந்திருக்கிறது; எப்படி இப்படி ஒரே மாதிரி பிறக்கின்றன? எனக்கு விளங்கவில்லை' என்று வியப்புடன் கேட்டனர். அதற்குப் பட்டக்காரர், 'நான் எப்படிப் பிறக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேனோ அப்படியே பிறக்கும்' என்று மேலும் அவர் வியக்கும்படி விடையிறுத்தனர். மாநிலத் தலைவர், பட்டக்காரருக்கு ஆக்கள் மிதுள்ள அளவு கடந்த அன்பையும் ஆர்வத்தையுங் கண்டு மனமாரப் புகழ்ந்தனர்.

பட்டக்காரருக்கு ஆக்களிடத்தில் உள்ள அன்பு அளவி லடங்காதது. அவர் காணுங்கனவுகளில் மாட்டு வளர்ச்சியைப் பற்றியல்லாது வேறொன்றும் இராதினலாம். இளங் கன்றுகள்

பாலைக் குடித்து விட்டுத் துள்ளி விளையாடுவதைக் கண்டால், தன் குழந்தைகளின் விளையாட்டைக் கண்டு களிப்பதினும் மிக்க களிப்பெய்துவர். அழகான கன்று போடும் மாடுகளிடத்தில் அவர் காட்டும் அன்புக்கு உவமை கூறுவது அரிது.

ஒரு நாளைக்கு மாடுகளைப் பார்க்காவிட்டால் பட்டக்காரருக்கு ஊணும் உறக்கமும் குறைந்து விடும்; சேர்ந்தாற் போல் நாளிந்து நாளைக்குக் காணாவிடில் உடல் நலம் குன்றிவிடும். அவர் எண்ணுவதெல்லாம் மாடுகளைப் பற்றியே. மாடுகளைப் பற்றி ஒரு நாள் முழுவதும் பேசாமல் இருக்கும் போட்டிப் பந்தயம் வைத்தால் பட்டக்காரர் ஒருக்காலும் அதில் வெற்றி பெறமாட்டார்.

அவர் மாடுகளை அன்போடு கையால் தடவிக் கொடுப்பார்; அம்மாடுகளும் அவர்மீது அளவு கடந்த அன்புடையனவாய் இருக்கும். இரண்டு மூன்று நாட்கழித்துச் சென்றால், அவை தாயைக் கண்ட சேய்போல் கத்திக் கதறும்; அவர் கையை நக்கித் தம் அன்பை வெளியிடும். நோய்கண்ட மாட்டண்டை நின்று பட்டக்காரர் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குங் காட்சி காண்போர் நெஞ்சைக் கலக்கும்.

எத்தகைய முரட்டு மாடுகளும் பட்டக்காரரிடம் அன்பாக இருக்கும். பக்கத்தில் நெருங்க முடியாத பாய்ச்சல் காளைகளைப் பட்டக்காரர் பிடித்தால் அவை காதுகளை ஆட்டிக் கொண்டு சும்மா இருக்கும். காரணம், அன்பென்னும் கயிற்றால் பிணைக்கப் பட்டதேயாகும். 'அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்?' எவ்வளவு இடக்குள்ள வண்

டிக் காளைகளும் பட்டக்காரர் ஓட்டினால் இடக்கில்
லாமல் போகும். என்னே பட்டக்காரருக்கும் ஆக்
களுக்கும் உள்ள அன்பின் தொடர்பு !

ஒரு நாட் காலை தூங்கி யெழுந்ததும் பட்டக்
காரர் புதூர் மாட்டுப் பண்ணைக்குப் போனார். மாடு
களைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார். ஒரு
மாடு கன்று போட்டுக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்தில்
ஒருவன் இருந்தான் பட்டக்காரரும் நின்று பார்த்
துக் கொண்டிருந்தார். மாடு கன்று போடும்போது
வருத்தத்தால் கதறியது. அதன் வருத்தங்கண்டு
பொருத பட்டக்காரர், 'பாவம் ! வாயில்லாப் பண்
டம்! எவ்வளவு வருத்தம்?' என்று கூறிக்கொண்டே
கன்று வெளிவருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

கன்றின் தலை வெளியே வந்ததும் மாடு திடீரென
எழுந்தது. கன்று தலைகீழாய் வெளியே வந்தது.
அது கண்ட பட்டக்காரர், கன்று கீழே விழுந்து
விடும் என்று எண்ணிக் கன்றைக் கைகளால் தழு
விப் பிடித்துக் கொண்டார்; கன்று முழுவதும் வெளி
வரவே அதை மார்போடணைத்து மெதுவாகக் கீழே
வைத்தார்; கன்றின் மீதிருந்த அளவு கடந்த அன்
பால், விலையுயர்ந்த அழகிய ஆடைகளையும் கவனித்
தாரில்லை. வேட்டி, துண்டு, சட்டை எல்லாம்
கன்றின் மீதிருந்த வாலாமை (அசுத்தம்) ஆகிவிட்
டது. அதையும் பொருட்படுத்தாது, 'அவ்வளவு
உயரத்திலிருந்து கீழே விழுந்தால் கன்று என்னாவது
நல்ல வேளை; ஒருவரும் இல்லாதிருந்தால்? இதற்கு
அறிவே இல்லை; கன்று போடுவதற்குள் என்ன?'
என்று அதைப்பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தாராம்.

என்னே ஆக்களிடத்தில் பட்டக்காரருக்குள்ள அன்பின் பெருக்கு!

பட்டக்காரர் உடல் நலங்குன்றிப் படுத்த படுக்கையில் இருக்கையில், மாடுகளைப் பார்க்கவேண்டும் என்றனர். மருத்துவர், 'உடல் அசையக் கூடாது. உடல் நலமுற்ற பின் பார்க்கலாம்' என்றனர். 'பார்த்து எத்தனை நாள் ஆய்விட்டது' இனி மாடுகளைப் பாராமல் என்னால் இருக்க முடியாது' என்று இன்னுர்தியில் மெதுவாகச் சென்று, காளைகளையும் மாடு கன்றுகளையும் கண்குளிரக் கண்டுகளித்து வந்தார். அதனால்தான் உடல் நலம் மிகவும் சீர்கெட்டதாம். தன்னுயிரினும் தான் வளர்த்த மாடுகளைப் பெரிதாகக்கொண்ட பட்டக்காரரின் அன்பே அன்பு!

1936 முதல் 38 வரை அரசினர் கால்நடை வளர்ச்சிக் கழக உறுப்பினராகவும், 1941, 42, 43-ல் சென்னைக் கால்நடை வளர்ச்சிக் கழக உறுப்பினராகவும், 1944, 45-ல் போர்ப் பிற்காலக் கால்நடை மருத்துவச் சீர்திருத்தக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்து, கால்நடை வளர்ப்பு முறையைக் கற்றுப் பட்டம்பெற்ற வல்லுநரும் வியக்கும் வண்ணம் கால்நடை வளர்ச்சி பற்றிய தமது கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தனர்.

சிம்லாவில் நடந்த அனைத்திந்தியக் கால்நடைக் கண்காட்சியில் மூன்று முறை (1937, 39, 42) மதிப்பாளராக இருந்து, மாடுகளை ஒருமுறை பார்த்து வந்ததும், நல்ல மாடுகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தரம்

பிரித்துக் கூறும் மன்றாடியாரின் மாட்டிலக்கணக் குறிப்பறிவின் திறத்தைக் கண்டு, அக்கண்காட்சிக் குழுவினர் வியந்தனர்.

பழைய கோட்டை மாட்டுப் பண்ணையில் இரண்டாயிரம் மாடுகளுக்குமேல் உள்ளன. தனி யொருவரால் நடத்தப்படும் இவ்வளவு பெரிய மாட்டுப் பண்ணை, உலகில் வேறு எங்குமே இல்லை. பழைய கோட்டை மாடுகள் இந்தியா முழுதுமே யன்றி, இலங்கை, ஆஸ்திரேலியா, நியூஜிலாந்து, மலேயா, அமெரிக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதியாகின்றன. எங்கு கால்நடைக் கண்காட்சி நடக்கினும் அங்கெல்லாம் பழைய கோட்டை மாடுகள் இருக்கும். போன இடங்களிலெல்லாம் பல பரிசுகள் பெற்று வெற்றி மாலை புனைந்து மீளும். முதற் பரிசுகளும், தங்கப் பதக்கங்களும், வெள்ளிக் கிண்ணங்களும், வெள்ளிப் பதக்கங்களும் பெற்றுள்ள மாடுகள் பழைய கோட்டை மாட்டுப் பண்ணையில் பல உண்டு. இத்தகைய மாடுகளை உண்டாக்கி வளர்த்து வந்த பட்டக்காரர் ஆவேந்தர் எனப் போற்றிப் புகழப்பட்டார். பட்டக்காரர் போலவே அவர் மைந்தர், நல்ல சேனாபதிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்கள் அந்நிரையை இன்றும் (1957) இனிது ஓம்பி வருகின்றனர்.

5. பொதுநலப் பணி

கோவை நாட்டாண்மைக் கழக உறுப்பினர்: பட்டக்காரர் வழிவழியாக நாடாண்ட மரபில் பிறந்தவரல்லவா? அதனால், இவர்க்கு ஆளுந்திறமை இயல்

பாக அமைந்திருந்தது. பன்னூற்றுக் கணக்கான பண்ணை யாட்களை வைத்து நடத்தியும், குடியோம்பியும் ஆளுந் திறமையைப் பெற்றார். இவரது தகுதியறிந்த அரசினர் இவரை 1906-ல் கோவை நாட்டாண்மைக் கழக உறுப்பினராக்கினர். அன்று முதல் நம்மை விட்டுப் பிரியும் வரை (1945) அக் கழக உறுப்பினராக இருந்து வந்தார். அப்போது பட்டக்காரர் மக்களுக்குச் செய்த நன்மையொன்று பொன்னே போலப் போற்றத்தக்கதாகும்.

நல்ல விதை விதைத்தால்தான் நல்ல பலன் தரும் என்பது பயிர்த்தொழில் ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கண்ட முடிவு. அதுபோல, நல்ல காளை சேர்த்தால்தான் மாடுகள் நல்ல கன்றுபோடும் என்பது கால்நடை ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கண்ட முடிவு. ஏழை உழவர்களால் ஐந்நூறு ஆயிரம் போட்டு நல்ல பொலிகாளைகள் வாங்கமுடியாது. 'நாட்டாண்மைக் கழகம் நல்ல பொலி காளைகளை வாங்கி, அங்கங்கே யுள்ள பெரும் பண்ணையக்காரர்களிடம் கொடுத்து, அச் சுற்று வட்டாரங்களிலுள்ள மாடுகளுக்குச் சேர்த்தும்படி செய்யவேண்டும்' என்ற திட்டத்தை நம் பட்டக்காரர் கழகக் கூட்டத்தில் எடுத்துக் கூறினார். கழகத்தினர் ஒப்புக்கொண்டு அவ்வாறே செய்தனர். சில ஆண்டுகளில் நல்ல பலன் தந்தது. அது கண்ட சென்னை அரசினர் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா நாட்டாண்மைக் கழகங்களையும் அத்திட்டத்தை ஏற்று நடத்தும்படி கூட்டளை யிட்டனர். இப்போது அத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது.

ஈரோடு கூற்றாண்மைக் கழகத் தலைவர் : 1921 முதல் கூற்றாண்டைக் கழகம் (தாலுக்கா போர்டு) கலைக்கப்படும் வரை (1933) ஈரோடு கூற்றாண்மைக் கழகம் நம் பட்டக்காரரையே நிலையான தலைவராகப் பெற்றிருந்தது. இயற்கையாகவே தலைவராக உள்ள ஒருவரைத் தலைவராகப் பெற்ற பெருமை அக்கழகத்திற்கே உரியதாகும்.

கூற்றாண்மைக் கழகத்தால் மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவையும் நம் பட்டக்காரர் செய்தார்; மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் பாதைகள் அமைத்தார்; 'பள்ளியில்லா ஊரில் குடிகொள்ள வேண்டாம்' என்னும் பழமொழியைப் பயனுடைய மொழியாக்கினார்; எல்லா மக்களும் எழுத்தறிவைப் பெறுதற் கேற்றவாறு வேண்டிய ஊர்களிலெல்லாம் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தினார்; வேண்டிய இடங்களில் மருத்துவசாலைகள் அமைத்தார்; குடிகிணறுகள் வெட்டிவைத்தார்.

பெருந்தன்மை : நம் பட்டக்காரர் கழக உறுப்பினர் விரும்பும்படி நடந்து கொள்வார்; உறுப்பினர் கூறும் கருத்துக்களை ஒரு நாளும் புறக்கணியார்; உறுப்பினர்கள் தம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த தொகுதி மக்களுக்கு எதைச் செய்ய வேண்டினும் மற்ற உறுப்பினர்களையும் அதற்கு உடன்படச் செய்து, அவ்வுறுப்பினர் தம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களிடம் நன்மதிப்பைப் பெறும்படி செய்வார்; இவ்வாறு எல்லா உறுப்பினர்க்கும் செய்வதால், எந்த உறுப்பினரும் தம் கூட்டாளிகளின் கருத்துக்குக் குறுக்கே நிற்காத குணமுடையோராயினர். அதனால், பொது மக்கள்

அக்கழகத்தால் பெறவேண்டிய நன்மைகளை இயல்பாகப் பெற்று வந்தனர்.

மற்ற கழகத் தலைவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பயணச் செலவு தொகை பெற்றுவந்தனர். ஆனால் நம் பட்டக்காரரோ தலைவராக இருந்த பன்னீராண்டும் பயணச் செலவு தொகை பெறவில்லை. அதைக் கழகத்திற்கே சேர்த்துப் பொதுமக்கள் நலனுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இஃதொன்றே இவரது பெருந்தன்மைக்குச் சான்றாகும்.

தனிச்சிறப்பு : ‘ஆங்கிலப் பட்டம் பெற்றவர்க்குத்தான் ஆளுந் திறமையுண்டு’ என்ற தப்பான கொள்கையை நம் பட்டக்காரர் மாற்றினார். பட்டக்காரர் ஆங்கிலப் பள்ளியை எட்டியே பாராதவர். ஆனால், இயல்பாகவே ஆளுந்திறமை யுடைய பட்டக்காரர் அரசியலறிவால் ஆளுந்திறமை பெறுவதற்கு மாறாக, ஆளுந்திறமையால் அரசியலறிவைப் பெற்றவர்; கழகத்தைத் தம் சொந்தச் சொத்தாகவே கொண்டு செயலாற்றி வந்தார்; தம் பண்ணைய ஆக்கத்தில் எவ்வளவு அக்கறையுடையரோ அதைவிடப் பொதுமக்கள் பண்ணையமாகிய கழக ஆக்கத்தில் அக்கறை கொண்டு பணியாற்றி வந்தார். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பட்டக்காரரை ஈரோட்டுக் கூற்றாண்மைக் கழகம் என்னும் பொது மக்கள் பண்ணையத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்த பண்ணாடி என்றே சொல்லலாம்.

வேறொர் ஊர்க்கு மாற்றப்பட்ட ஓர் ஆசிரியர், பட்டக்காரர் பண்ணையத்திலே நண்பர்கள் வீட்டிலோ இருக்கும் போது சென்று, அம்மாற்றலைத்

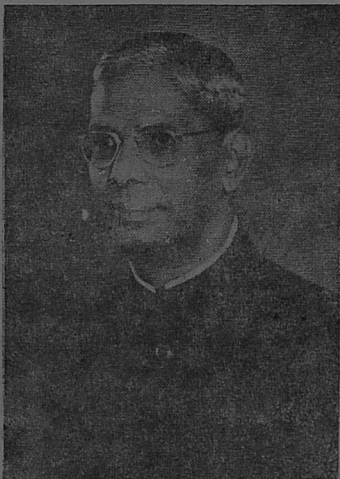
தவிர்த்துப் பழைய இடத்திலேயே இருக்கும் படி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டால், 'சரி போய் இருங்கள் ; நான் சொன்னதாகத் தலைமை ஆசிரியரிடம் சொல்லுங்கள்' என்று வாய்மொழியாகவே கட்டளையிடுவார்; கழகத்திலிருந்து ஒருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணமோ, வேறொன்றொகையெழுத்திட்டிக் கட்டளை பிறப்பித்துக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், 'செயலாளரிடம் நான் சொன்னதாகச் சொல்லி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லியனுப்புவார். இது துணிவும் சொந்தப் பொறுப்பும் நம்பிக்கையும் உடைய ஆட்சித்திறமையேயாகும். இவ்வாறு பொறுப்போடும், தகுதியோடும் பொறுப்பாட்சி நடத்தி வந்த திறமையை மெச்சி அரசியலார் ராய் பகதூர் என்னும் பட்டத்தை வழங்கிப் பட்டக்காரரைப் பெருமைப்படுத்தினார்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்: பட்டக்காரரின் பொது நலப் பணியையும் செயலாற்றுந் திறத்தையும் கண்ட பொது மக்கள் இவரைச் சென்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். 1932 முதல் 1937 வரை அம்மன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்; இன்னும் பல பொது நிறுவனங்களில் இருந்து பட்டக்காரர் பொது நலம் புரிந்து வந்தார்.

இவ்வாறு பொது நலம் புரிந்து புகழொடு, வாழ்ந்த நம் பட்டக்காரர், மக்களும் மருமக்களும் பொதுமக்களும் பிரிவாற்றாது வருந்த 27—8—1945-ல் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். அவர்தம் பேரும் புகழும் நின்று நிலவுவதாக!

6. குணநலன்

பட்டக்காரர் உயர்ந்த மக்கட் பண்பு பலவும் ஒருங்கு அமையப் பெற்றவர்; சங்க கால வள்ளல்கள் போன்ற கொடைக் குணம் உள்ளவர்; ஏழைகள் எதைக் கேட்டாலும் இல்லை யென்றாமல் கொடுப்பவர்; பகைவரும் தன்னை நாடி வந்தால் அப்பகை மையை மறந்து அன்போடு வரவேற்றுப் போற்றும் அருங் குணமுடையவர்; பொது நலப் பணியைப் பொறுப்புடனும் அக்கறையுடனும் செய்யும்செம்மையுடையார்; நேர்மை யொன்றுக்கன்றி வேறெதற்கும் வணங்காமுடி மன்னர்; தன்னலத்தினும் பொது நலத்தை விரும்பும் பெருந்தகையாளர். வாழ்க பட்டக்காரர் வண்புகழ்.

சர். ஆர். கே. சண்முகம்

1. தோற்றுவாய்

ஒரு நாள் மாலை 4 மணி இருக்கும். கோவை லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு பாராட்டுக் கூட்டம் நடந்தது. அது அப்பள்ளி மாணவ சங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு முன் அப்பள்ளியில் நடந்திராத அவ்வளவு பெரிய கூட்டம்! அக்கூட்டம் பெரும்பாலும் பள்ளி மாணவர்களும் பழைய மாணவர்களும் கொண்ட கூட்டம். மேடையின் அருகில் பள்ளி ஆசிரியர்களும், அதிகாரிகளும், உள்ளூர்ப் பெருங்குடி மக்களும் அமர்ந்திருந்தனர். ஓர் இளைஞன் மலர் மாலை

சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தப் பட்டான். பல இளைஞர்கள் அவ்விளைஞனைப் பாராட்டிப் பேசினர். தலைவரும் அவனை நன்கு பாராட்டினார்.

அவ் விளைஞன் பாராட்டுக்கு நன்றி கூறினான்; பின்னர் 'ஐரோப்பிய வரலாறு' என்பது பற்றிப் பேசினான். அவன் தமிழில் பேசவில்லை! ஆங்கிலத்தில் மிக அழகாகப் பேசினான். அக் கூட்டம் கைதட்டி அவன் பேச்சு வன்மையைப் புகழ்ந்தது. தலைவரும் பிறரும் தலையசைத்து அவன் சொல் வன்மையைப் பாராட்டினர். கைதட்டும் தலையசைப்பும் அவ் விளைஞனை மேலும் மேலும் திறம்படப் பேசும்படி ஊக்கம் ஊட்டின. தலைமைதாங்கியபேராசிரியர் பேசும்போது அமைதி யின்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்த அப்பெருங் கூட்டம், அவ்விளைஞன் பேசும்போது அலையடங்கிய கடல் போல் அமைதியாக இருந்ததெனில், அவ் விளைஞன் பேச்சு வன்மையை என்னென்பது!

தலைவர் முடிவுரையில், 'நீ எதிர் காலத்தில் சிறந்த பேச்சாளனாகத் திகழ்வாய்; உன்னைப் பெற்ற தமிழ்நாடு உலகப் புகழ் பெறும். உன்னால் இக் கோவை நகரம் உலகத்தாரால் போற்றப்படப் போகிறது; வள்ளுவரால் நம் நாடு மங்காப் புகழ் பெற்ற தல்லவா? 'நன்றி தரு பிள்ளையொன்று பெற்றாலும் குலமுழுதும் நன்மையுண்டாம்' என்றபடி, உன்னால் நம் தமிழ்க் குலம் விளக்கமுறும். வாழ்க நின்சொல் வன்மை' என வாயுற வாழ்த்தினார். அவ்விளைஞனின் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியரே அவர். 'தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவப்பது' போல, தன் மாண

வனின் பேச்சுத் திறமையைக் கண்டு அத்தலைமையாசிரியர் உவப்பதில் வியப்பென்ன ?

அவ்வினாளுன் யார்? எதற்காக அவனைப் பாராட்டினர்? அவன் ஒரு கல்லூரி மாணவன்; கல்லூரிப் பேச்சுப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றான். அதற்காக அவன் முன்னர்ப் படித்த பள்ளி மாணவர்கள் அவனைப் பாராட்டினர். சர். ஆர். கே. சண்முகம் தான் அவ்வினாளுன்.

நம் சண்முகம் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் படித்து வந்தார். சென்னைக் கிறித்துவ இளைஞர் கழகத்தில் (Y. M. C. A.) கல்லூரி ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டி ஒன்று நடந்தது. அப்போட்டியில் சென்னை மாநிலக் கல்லூரிகளெல்லாம் கலந்து கொண்டன. நம் சண்முகம் அதில் முதற்பரிசுபெற்றார். சண்முகம் கோவை லண்டன் மிஷன் உயர் நிலைப் பள்ளிப் பழைய மாணவராதலால், அப் பள்ளி மாணவர்கள் சண்முகத்தைப் பாராட்டிப் பெருமைப் படுத்தினர். அது முதல் நம் சண்முகம் பெற்ற பாராட்டுதல் எத்தனையோ!

நம் சண்முகம் பேசும்போது, மேடைமேல் தலைவருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரியவர் நாற்காலியில் பெருமிதத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் சண்முகம் பேசுவதைக் கருத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் உள்ளத்தில் உவகை பொங்கியது; முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது; கண்கள் களிக்கூத்தாடின; சண்முகத்தின் பேச்சைக் கேட்டு, அக்கூட்டத்தினர் தலையசைக்கும் போது அவரும் தலையசைத்தார்; அக்கூட்டம் ஆரவாரிக்கும் போதெல்

லாம் அவரும் கை தட்டி ஆரவாரித்தார். சண்முகத்தின் பேச்சை முதலிலிருந்து முடிவுவரை அப்படியே கேட்டுச் சுவைத்தவர்களில் அவர்தான் முதல்வராவார். அப்பெரியார்க்கோ ஆங்கில எழுத்துக்கூடத் தெரியாது. அப்படியிருந்தும், சண்முகத்தின் ஆங்கிலப் பேச்சைக் கேட்டு உவகைக் கடலில் ஆழ்ந்திருந்தார். அப்பெரியார் யார்? அவர்தான் நம் சண்முகத்தின் பாட்டனார் இராமசாமி செட்டியார்.

சண்முகம் இளமையாய் இருந்தபோதே சண்முகத்தின் தந்தை இறந்து விட்டார். தந்தையின் நிலையில் இருந்து சண்முகத்தைப் படிக்க வைத்தவர் அவர் பாட்டனார்தான். சண்முகத்தை இவர் வளர்ப்புப் பிள்ளையாக-மகனாகவே-கொண்டு வளர்த்து வந்தார்; சண்முகத்தினிடம் தந்தையினும் பன்மடங்கு அன்புடையவர். தம் வளர்ப்பு மகன் பேச்சைக்கேட்டு மகிழவே அங்கு வந்திருந்தார். அவருக்குத்தான் ஆங்கிலம் தெரியாதே. சண்முகம் பேசுவதைக் கேட்டு அவையோர் மகிழ்வதைக் கண்டு தாம் மகிழவே அங்கு வந்தார் போலும்! என்னே மகன்மீதுள்ள அன்புப் பெருக்கு!

அப் பெரியார் தம் வளர்ப்பு மகன்மேல் கொண்டுள்ள அன்பினைக் கண்ட அக்கூட்டம் அவரை மனமாரப் பாராட்டியது.

“தம்மில்லாத மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது”

என்னும் குறளின் கருத்தை அப்பேரவைக்கு இனிது விளக்கிக் காட்டினார் அப்பெரியார். பெற்ற மகனிலும் வளர்ப்பு மகனே பேரன்புக் குரியான்

போலும் ! வளர்ப்புத் தந்தையாகிய இராமசாமி
செட்டியாரும்; வளர்ப்பு மகனான சண்முகமும்,

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்”

“மகன் தந்தைக் காற்று முதலி இவன்தந்தை
என்றோற்றன் கொல்லெனும் சொல்”

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு எடுத்துக்
காட்டாக விளங்கினார். ‘ரா. க. (R. K.) சண்முகம்’
என்பதில் உள்ள ‘ரா’ என்னும் எழுத்து, சண்முகத்
தின் வளர்ப்புத் தந்தையான ராமசாமி செட்டி-
யாரையும், ‘க’ என்னும் எழுத்து, பெற்ற தந்தை
யான கந்தசாமி செட்டியாரையும் குறிக்கும். செய்ந்
நன்றி மறவாச் செம்மலான நம் சண்முகம், தன்னை
உலகப் பேரறிஞனாக்கிய வளர்ப்புத் தந்தையின்
பெயரைத் தன் பெயரின் முதலிலும், பெற்ற தந்தை
யின் பெயரை இரண்டாவதும் வைத்து, உலகில் தம்
பெயருடன் விளங்கச் செய்தார். பார்த்தீர்களா
சண்முகத்தின் கட்டுப்பாட்டுணர்ச்சியை !

கோயமுத்தூர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறந்த நக-
ரங்களில் ஒன்றாகும். தென்னாட்டின் வணிகச் சிறப்-
புடைய நகரங்களில் முதன்மை வாய்ந்தது கோவை
நகரம். இங்கு முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பெரிய நூலா-
லைகளும், நெசவாலைகளும் உள்ளன. கோவை
நகரம் வணிகத்தோடு தொழிற் சிறப்புடைய நகரமு-
மாகும். தமிழ் நாட்டின் பயிர்த்தொழிற் கல்லூரியும்,
பயிர்த்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையமும் இங்குதான்
உள்ளன. இப்பயிர்த்தொழிற் கல்லூரியை அடுத்துக்
கான்கலைக் கல்லூரி இருக்கிறது. மற்றும், இரு

பொறியியற் கல்லூரிகளும், மூன்று கலைக் கல்லூரிகளும், பெண் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் (B.T.), பல தொழிற் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. எனவே, கோவை நகரம் ஒரு பல்கலைக் கூடமாக விளங்குகிறது. இவ்வூர்ப் புகைவண்டிச் சந்திப்பு மலையாள நாட்டையும், நீலகிரிக் கோட்டத்தையும் தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கின்றது. வாணார்தி நிலையம் இந்நகரின் சிறப்புக்கு ஆக்கந் தருகிறது. கோவை நகரம் நல்வாழ்வின் இருப்பிடமாகும்.

கோவைப் பெருங்குடி மக்களில் நம் இராமசாமி செட்டியாரும் ஒருவராவர். இவர் தம் பெருங்குடிப் பிறப்புக்கேற்ற பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர். இராமசாமி செட்டியாரின் செல்வமகன் கந்தசாமி செட்டியார் என்பவரும், செல்வ மருகி சீரங்கம்மாள் என்பவருந்தான் நம் சண்முகத்தின் பெற்றோர்கள். சண்முகம் 17-10-1892-ல் பிறந்தார், உயர் நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு முடியு முன்னரே தந்தையை இழந்து, பாட்டனாரின் பாதுகாப்பில் வளர்ந்து வந்தார்.

2. பள்ளிப் பருவம்

சண்முகம் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றார் (B. A.), சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் கற்று வழக்கறிஞரானார்.

சண்முகம் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் படிக்கும் போது பேச்சுக்கும் தேர்ச்சிக்கும் பெற்ற பரிசுகள் பல. அவர் ஆசிரியர் சொல்வதைக் கருத்துடன் கேட்பார்; எப்பொருளும் அவருக்கு எளிதில் விளங்கும்; அது அப்படியே மனத்தில் பதிந்துவிடும். அத்தகைய நுண்ணறிவுடையவர் நம் சண்முகம்.

அவர் கல்லூரிப் பாடத்தோடு நில்லாமல் உலக வரலாற்று நூல்களையும், பேரறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட அரசியல், பொருளாதார நூல்களையும் கருத்துடன் கற்று வந்தனர். தான் கண்ட கருத்துக்களைக் கல்லூரித் தோழர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதும், அவர் ஓய்வு நேர வேலை யாகும். இத்தகைய உலையா முயற்சியே சண்முகத்தை உலகப் பேரறிஞராக்கியது. தன் முயற்சியால் முன்னுக்கு வந்தவர்க்குச் சண்முகமே எடுத்துக் காட்டாவர்.

சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி ஆங்கிலப் பேரவை, நம் சண்முகத்தை உறுப்பினராகப் பெற்றிருந்த போது பெற்ற பெருமை அதன் பின்னர்ப் பெற்றிருக்காது. சண்முகத்தை மாணவராகப் பெற்ற கிறித்துவக் கல்லூரி பெருமித வாழ்வு பெற்றது. சண்முகத்தின் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எடுத்துக் காட்ட உவமைப் பொருளும் உளவோ! கல்லூரித் தலைவர், நம் சண்முகத்தைக் கண்போல, கண்ணிற் கருமணிபோல, கருமணியிற் பாவை போலக் கருதிக் கண்காணித்து வந்தார்.

3. பேச்சு வன்மை

பேச்சு வன்மை என்பது ஒரு தனிக்கலை. 'சொல்வன்மை என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் அதன் இலக்கணத்தை நன்கு விளக்கி யுள்ளார். பேச்சு என்பது தானாக வராது; பேசிப் பேசிப் பழகவேண்டும். 'செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பது பேச்சுக்கும் பொருந்தும். பேசிப் பழகுவோர், பேச்சுக்கு வேண்டிய கருத்துக்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டத்தில் பேசுவது போலவே தனி

யறையில் நின்று பேசிப் பழகவேண்டும். சண்முகம் இவற்றை யெல்லாம் அப்படியே கையாண்டு வந்தார்.

அவர் இவ்வளவோடு நிற்கவில்லை. உலகப் புகழ் பெற்ற பேச்சாளர் மூவரில் அன்னிப் பெசண்டு அம்மையார் ஒருவர். அவர் மேனாட்டினர்; சென்னை யில் இருந்துவந்தார். நம் சண்முகம் அவ்வம்மையாரிடம் பேச்சுக்கலை கற்றுத் தேறினார்; 'சிறந்த பேச்சாளன்' என அவ்வம்மையாரே மெச்சும் பெருமையைப் பெற்றார்.

மேலும், பெரும் பேச்சாளர் பேச்சு எங்கு நடக்கினும் அக்கூட்டத்தின் முதல் வரிசையில் நம் சண்முகத்தைக் காணலாம். செல்வத்தில் சிறந்த செல்வம் செவிச் செல்வம் அல்லவா? அச்செல்வத்தை நம் சண்முகம் முயன்று தேடி வந்தார்.

சண்முகத்தின் பேச்சு, ஆற்றொழுக்குப் போல தட்டுத் தடையின்றிச் செல்லும்; வினாவிடையும் விழுமிய கருத்தும் நகைச் சுவையும் நடையழகும் எளிமையும் எடுத்துக் காட்டும் உவமையும் உயர் நெறியும் தெளிவும் திண்மையும் உடையதாக இருக்கும். சண்முகத்தின் வெண்கலத் தொண்டை அவர் பேச்சுக்கு அழகு செய்தது.

சண்முகம் இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது சர் ஜார்ஜ் ஷூஸ்டர் என்னும் வெள்ளைக்காரர் பொருளமைச்சராக இருந்தார். அவர் சிறந்த பொருளாதார வல்லுநர். எந்த உறுப்பினர் எழுந்து பேசினாலும் அந் நிதியமைச்சர் பொருட்படுத்த மாட்டார்; இருக்கையில் சாய்ந்தபடியே

வேறு எதையோ எண்ணிக்கொண்டு இருப்பார்; சண்முகம் பேச எழுந்தால் அவர் எழுந்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, அச்சங் குடிகொண்ட முகத்துடன், எழுது கோலைக் கையில் எடுத்துக் குறிப்பெடுக்க எச்சரிக்கையாக இருப்பார்.

மற்றவர் பேசும்போது வெளியே சென்று பொழுது போக்கிக்கொண்டிருந்த உறுப்பினர்கள், சண்முகம் பேச எழுந்ததும், விருந்துண்ண வரும் பசியாளர் போல் விரைந்து வந்து அவரவர் இருக்கையில் அமர்வர். அப்பேரவையில் பேச்சு மூச்சு இருக்காது. சண்முகத்தின் அறிவும் ஆராய்ச்சியும் நிறைந்த பேச்சில் மயங்கி, பண்ணி வைத்த பாவை போல் அப்படியே அசைவற்று உட்கார்ந்திருப்பர் அப்பேரவையோர்.

ஒரு நாள் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொற்போர் நிகழ்ந்தது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் பலர் அச்சொற்போரில் கலந்து கொண்டனர்; ஒவ்வொருவரும் பொருளமைச்சர்மீது தத்தம் சொல்லம் புகளை ஏவினர்; அம்பு மாரி பொழிந்தனர் எனலாம். பொருளமைச்சரோ அவ்வம்புகளைத் தமது ஒவ்வொரு சொல்லம்பினால் எளிதில் வீழ்த்திவிட்டு இறுமாப்புடன் வீற்றிருந்தனர். முடிவாக நமது சண்முகம் அப்போரில் கலந்து கொண்டார்; பொருளாதார வில்லை வளைத்துக் கூரிய சொல்லம்புகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏவினர். அவ்வம்புகளைத் தடுக்க முடியாத பொருளமைச்சர்-அதாவது, சண்முகத்தின் ஆணித்தரமான வினாக்களுக்கு விடையிறுக்க முடியாத ஷுஸ்டர், 'சண்முகம் என்னுடைய இடத்திலிருந்து பதில் கூறவேண்டியதுதான்' என்று மன

முடைந்து கூறினாரெனில், நமது சண்முகத்தின் பொருளாதார நுணுக்கமான பொருள் பொதிந்த பேச்சு வன்மையை என்னென்பது!

மற்றொரு நாள் (1933) சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடந்துகொண்டிருந்தது. சர் சண்முகம் எதிர்க்கட்சி நாற்காலியில் இல்லை. பொருளமைச்சர் ஷுஸ்டர் எழுந்து நின்று புன்முறுவல் பூத்தார்; உறுப்பினர் களைப் பார்த்தார்; 'இன்றைக்கு என் பொறுப்பு மிக மிக எளிதாகி விட்டது. ஏனெனில், எப்போதும் எனக்குத் தலைவலியைத் தருகின்ற சர் சண்முகம் அவர்கள் இப்போது சட்டமன்றத் தலைவராக வந்து விட்டார். வழக்கம்போல அவர் இன்றும் என்னைப் புரிய மிலாறினால் அடித்திருப்பின் நான் இவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்து நிற்க முடியுமா?' என்று தன் பேச்சைத் தொடங்கினார். இதைவிடக் சண்முகத்தின் நாவன்மைக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

4. பொதுநலப் பணி

சண்முகம் சட்டக் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே, (1914) கோவை நகர் மன்ற உறுப்பினரானார். பின்னர் அம்மன்றத் துணைத் தலைவராக இருந்து பொதுப்பணி யாற்றினார். சட்டம் பயின்ற பின் சில ஆண்டுகள் சண்முகம் வழக்கறிஞர் தொழில் நடத்தினார்.

சென்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் : பெரும் பேச்சாளரான சண்முகத்தை மக்கள் கோவை நகரிலேயே வைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. சென்னை மாநில முழுவதும் அவருடைய அறிவும் ஆற்றலும்

பயன்படவேண்டும் என விரும்பினார். 1921-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் நம் சண்முகத்தைச் சென்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அப்போது நீதிக்கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றது. முதலமைச்சர் பனகால் அரசர் அமைச்சவை அமைத்தார். ஆக்க அமைச்சர் சர். ஏ. பி. பாத்ரோவின் செயலாளராக இருந்து சண்முகம் அரசியலறிவைப் பெற்றார்.

இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்: சண்முகத்தின் பேரும் புகழும் சென்னை மாநிலம் முழுவதும் பரவின. அவை அவ்வளவில் நிற்கவில்லை; உலக முழுவதும் பரவ முனைந்தன. மேலும், சண்முகத்தின் பொருள் நூல் அறிவு சென்னை மாநிலத்துடன் மட்டும் இருப்பது முறையன் றல்லவா? அது இந்நாட்டுக்கே பயன்படவேண்டும். ஏன்? உலகத்துக்கே பயன் படவேண்டும். தமிழ் நாடு தன் புகழை உலகெலாம் பரப்பவேண்டும். எனவே, 1923-ல் மக்கள் நம் சண்முகத்தை இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கினர்.

அது ஆங்கில ஆட்சிக் காலம். ஆள்வோரின் குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டச் சுயராச்சியக்கட்சி எதிர்கட்சியாக அமைந்தது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தந்தையரான பண்டித மோதிலால் நேரு அவ்வெதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார். சண்முகம் நேருவின் வலக்கையாக இருந்து ஆள்வோரை ஆட்டிப் படைத்தார். உலகப் பொருளாதார அறிஞர்களில் நம் சண்முகமும் ஒருவர் எனக் கொள்ளும்படி செய்த காலம் அக்காலமே.

இந்தியச் சட்டமன்றத் தலைவர்: சர்தார் விட்டல் பாய் படேல் என்பவர் இந்தியச் சட்டமன்றத் தலைவராக இருந்தார். 1932-ல் அவர் திடீரென இறந்து விட்டார். சட்ட மன்றத் தலைவர்க்குத் தகுதியானவர் யார் என்ற கேள்வி எழுந்தது. யாரைத் தலைவ ராக்குவதென்று தோன்றவில்லை. பெரும் பேச்சாளர்களையும் பேரறிஞர்களையும் உறுப் பினராகக் கொண்டது அம்மன்றம். ஆண்டிலும் அறிவிலும் ஆளுந்திறத்திலும் நேர்மையிலும் நெஞ் சத்துணிவிலும் மிகுந்த படேல் இருந்த இடத்தில் ஒருவர் அமர்வ தென்பது எளிதானதொன்றோ? அச் சட்டமன்றம் தனது தலைவரைத் தேடத் தொடங்கியது. முடிவில் நம் சண்முகமே அத் தலைமை யிடத்திற்குத் தகுதியுடையவர் என ஒரு மனமாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டது. சண்முகம் இந் தியச் சட்டமன்றத் தலைவரானார். அரியேறு போன்ற சர்தார் படேல் வீற்றிருந்த இடத்திற்கு, நாற்பது ஆண்டு நிரம்பப் பெருத சண்முகத்தைத் தலைவ ராகத் தேர்ந்தெடுத்தது-அதுவும் போட்டியின்றி ஒரு மனமாகத் தேர்ந்தெடுத்தது உலக வரலாற்றி லேயே கண்டறியாத புதுமையாகும். வேறெவரும் இவ்விளம் பருவத்தில் அத்தலைமைப் பதவி பெற்ற தில்லை. நம் சண்முகத்தினால் தமிழ் நாட்டின் திறமை இந்தியச் சட்ட மன்றத்தின் தலைமை யிடத்தில் வைக்கப் பட்டது. சண்முகத்தின் தலைமைத் திறமையைப் பாராட்டி, 'சர்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

பொறுப்பாட்சித் தந்தை: சர் சண்முகத்தின் அரசிய லறிவையும், பொருளியல் நுணுக்கத்தையும்.

பேச்சு வன்மையையும், ஆட்சித் திறனையும், அரும் பெறல் தகுதிகளையும் கண்ட கொச்சி மன்னர், நம் சண்முகத்தின் முயற்சியைத் தம் நாட்டிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். அவ்வேந்தரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி, 1235-ல் சர் சண்முகம் கொச்சித் திவான் ஆனார். தம் அரும்பெறல் அறிவுத் திறமையை அந் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்; கல்வி, கைத்தொழில், வாணிகம் முதலிய பலதுறையிலும் கொச்சி மக்கள் முன்னேற்றமுறும்படி முயன்றுவந்தார். எனினும், பேரறிஞராகிய நம் சண்முகத்தைக் கொச்சி மக்கள் அவ்வளவாக விரும்பவில்லை. இவரிடம் அவர்கள் நல்லெண்ணெய் கொள்ளவில்லை. காரணம்:

இன்று நாம் குடியரசு செலுத்துகின்றோம். நம்மை நாமே ஆளுகின்றோம். நம் நாட்டில் இப்போது மக்களாட்சி நடந்து வருகிறது. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் நாட்டை ஆண்டு வருகிறார்கள். நாம் உரிமையுடன் வாழ்ந்து வருகிறோம்.

ஆனால், அன்று நம் நாட்டை ஆங்கிலேயர் ஆண்டு வந்தனர். சண்முகம் கொச்சித் திவான் ஆனபோது, இந்தியச் சிற்றரசுகளில் மன்னராட்சி நடந்து வந்தது. அம் மன்னர்கள் இட்டதே சட்டமாக இருந்தது. குடிமக்களுக்கு அன்று யாதொரு உரிமையும் இல்லை. மக்கள் உரிமை வேட்கையுடையராய் இருந்தனர். அன்று காங்கிரஸ் உரிமைப் போர் நடத்தி வந்தது; காங்கிரசு பரப்பிய உரிமை மணம் கொச்சியிலும் வீசியது. கொச்சி மக்கள் உரிமை பெற விழைந்தனர். இதுவே

அவர்கள் மன்னரிடமும், மன்னரின் ஆணை
பாளரான திவானிடமும் வெறுப்புக் கொண்ட
தற்குக் காரணமாகும்.

அரசியற் பேரறிஞராகிய சண்முகம் அகணை
யறிந்தார். தமது அறிவுத் திறமையால் மன்னரை
உடன்படச் செய்தார்; மன்னர் வாயிலாகவே குடி
மக்கட்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்கினார். மக்கள்
மகிழ்ந்தனர்; நம் சண்முகத்தை மனமார, வாயார
வாழ்த்தினர். இந்தியாவில் முதன் முதல் குடிமக்
கட்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்கிய சிற்றரசு கொச்
சியே. இது புரட்சிகரமான சீர்திருத்தமென்று
நாடெங்கும் பாராட்டியது. இந்தியச் சிற்றரசுகளில்
கொச்சி முன்னாட்டும் நன்னாடாகத் திகழ்ந்தது.
கொச்சி மன்னர் நம் சர் சண்முகத்திற்கு மாவீரர்
என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பெருமைப் படுத்தினார்.
பொறுப்பாட்சித் தந்தை என நம் சண்முகம் அவர்களை
உலகம் புகழ்ந்தது.

உரிமை நாட்டில் பொருளமைச்சர் 1947-ல்
இந்தியா உரிமை பெற்றது; ஆங்கில அடிமைத்
தனையை அறுத்துக்கொண்டது. ஆங்கில அரசியல்
அறிஞர்களெல்லாம் இந்தியாவை விட்டுச் சென்ற
னர். பண்டித நேரு அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனார்.
நாட்டு நலம் புரியும் பல துறைகளுக்கும் அமைச்சர்
களை ஏற்படுத்தினார். பொருளாதாரத் துறை மிகவும்
சிக்கலானது. ஒரு நாட்டின் நல்வாழ்வு அந்நாட்டின்
பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்ததே.
அதற்குத் தகுதியானவர் வேண்டும் சர் சண்முகமே
அதற்குத் தகுதியானவர் என்று நேரு முடிவு செய்
தார்; சண்முகத்தைப் பொருளமைச்சர் ஆக்கினார்

உரிமை இந்தியாவில் சண்முகம் வகுத்த வரவு செலவுத் திட்டம் உலகப் புகழ் பெற்றது. அதுபோது இங்கிலாந்து சென்று வழக்காடி, இங்கிலாந்திடம் இருந்து பல கோடிக்கணக்கான கையிருப்புப் பணத்தை நமக்கு வாங்கித் தந்த பெருமை நம் சண்முகத்தையே சாரும்.

உலகப்புகழ் : இந்தியாவின் ஆணையாளராக (பிரதிநிதி) நம் சண்முகம் உலக மாநாடுகள் பலவற்றிற்குச் சென்று புகழ் நாட்டியுள்ளார். ஜினிவாவில் நடந்த உலகத் தொழிலாளர் மாநாட்டுக்கு ஐந்து முறை சென்று அறிவு மழை பொழிந்தார். ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த ஆங்கிலக் குடியேற்றநாடுகளின் மாநாட்டில் நம் சண்முகம் பேசிய பேச்சு, குடியேற்ற நாடுகளுக்கு ஒரு விழிப்பை உண்டாக்கிற்று.

கனடா நாட்டில் உள்ள ஒட்டாவா நகரில் 1932 ல் நடந்த வணிக ஒப்பந்த மாநாட்டுக்குச் சென்று நம் சண்முகம் ஒப்பந்தம் செய்து மீண்டார். பொருளாதார நுணுக்க மறியாதவர்கள் அது நாட்டுக்கு நலன்தராத ஒப்பந்தமெனச் சண்முகத்தைக் குறை கூறினர். சண்முகம் தன் ஆராய்ச்சிமிக்க அறிவுரையால், அது நாட்டுக்கு நலம் தரும் நல்ல ஒப்பந்தமென நம்பும்படி செய்தார்.

நம் நாடு ஆங்கில ஆட்சியினின்று விடுதலை பெற்றபின் இங்கிலாந்தில் நடந்த வணிக மாநாட்டில், 'இந்தியர்களாகிய நாங்கள் போர்க்களங்களிலே உங்களுக்கு ஒப்பாகப் போர் செய்து வீழ் உரிமையிருக்கும்போது, உலகிலே எங்கள் நாடு உங்கள் நாட்டுடன் சரிநிகராக வாழ ஏன் உரிமை இல்லை?' என்று மேனாட்டாரைப் பார்த்து நம் சண்முகம் நெஞ்சத்துணிவுடன் கேட்டார்.

இன்னும் நம் சண்முகம் எத்தனையோ நிறுவனங்களில் உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் இருந்து பொதுநலப்பணி புரிந்துள்ளனர். கடைசியாக அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராகப் பணி புரிந்தார்.

5. தாய்மொழித் தொண்டு

தமிழறிவு: நம் சண்முகம் புடிப்பதும் கேட்பதும் நினைப்பதும் பேசுவதும் அனைத்தும் ஆங்கிலம். தமிழறிவு பெறச் சண்முகத்திற்குச் சிறிதும் வாய்ப்பில்லை. சண்முகம் ஒரு நாள் ஒரு சிற்றூரில் தமிழில் பேச நேர்ந்தது. பெரும் பேச்சாளரெனப் பெயர் பெற்ற அவரால் தமிழில் சரியாகப் பேச முடியவில்லை; தக்கித் தக்கிப் பேசினார். சண்முகத்தின் அறிவுரையைக் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆவலுடன் வந்த தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். சண்முகத்திற்குப் பேசத் தெரியவில்லை என்பதை முகச்சுழிப்பின் மூலம் வெளியிட்டனர்; ஒருவர்க்கொருவர் பேசத் தலைப்பட்டனர். தன் ஆங்கிலப் பேச்சின்போது கூட்டம் இருக்கும் அமைதிக்கும் ஆர்வத்துக்கும் நேர்மாறாகத் தன் தாய் மொழிப் பேச்சுக்கு இருப்பதைக் கண்ட சண்முகம் வெட்கப்பட்டார். ஆங்கிலப் பேச்சு புகழேணியின் முடியிலிருந்த சண்முகம் தமிழ்ப் பேச்சினால் பலபடி கீழே இறக்கப்பட்டார். அவர் பேச்சைச் சுருக்கமாக முடித்துக்கொண்டு மனக்கவலையுடன் வீட்டை அடைந்தார்.

சண்முகத்துக்கு அன்று இரவு தூக்கம் வரவில்லை. பகலில் அடைந்த மானக்கேடு அவர் மனத்தை வாட்டி வதைத்தது; தன் அறியாமைக்கு

மிகவும் வருந்தினார்; அயல் மொழியில் பெரும் பேச்சாளன் என்று பெயர் பெற்ற நாம் நம் தாய் மொழியில் பேசமுடியாத நிலையில் உள்ளோமே என எண்ணி இரங்கினார்; முடிவில் தமிழைக் கற்றுக் கொள்வதென முடிவு செய்தார்.

ஒரு தமிழாசிரியரை அடுத்து முறையாகப் பாடங் கேட்டுக்கொண்டார்; முன் ஆங்கில அறிவைப் பெற எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் பன்முடிங்கு எடுத்துக் கொண்டார்; சில ஆண்டுகளில் சிறந்த தமிழறிவைப்பெற்றார்; தமிழ்மொழியின் பாதுகாப்பாக உள்ள பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களை ஆராய்ந்து கற்றுணர்ந்தார்; ஆங்கிலத்தில்தேய்வே தமிழிலும் கேட்போர் வியக்கும்படி இனிமையாகப் பேசுந் திறமையைப் பெற்றார்.

தமிழ்த் தொண்டு: தமிழறிவைப் பெற்ற சண்முகம் தமிழ்த்தொண்டு செய்யத் தலைப்பட்டார்; தமிழின் பழம்பெருமையை, தமிழ் நூல்களின் தனிச் சிறப்பினை, தமிழ் மொழி யறிவின் இன்றியமையாமையை, தமிழைப் போற்ற வேண்டியதன் காரணத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்தியம்பினார். சண்முகம் அதோடு நிற்கவில்லை; சிலப்பதிகாரத்திற்குச் சிறந்ததோர் உரை எழுதினார்; இன்னும் பல தமிழ் நூல்களும் எழுதித் தமிழ்த் தொண்டாற்றினார்.

தமிழிசைத்தொண்டு: தமிழ், இயல், இசை, நாடகம் என மூவகைப்படும். தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் இயற்றமிழ் எனப்படும். அப்பாட்டுக்களை இசையுடன் பாடுவது இசைத்தமிழ் இசையுடன் பாடிக் கொண்டு, பாட்டின் கருத்து விளங்க, முகம் கண்

கைகளால் குறிப்புக்காட்டி ஆடுவது நாடகத்தமிழ். இம்முத்தமிழையும் நம் முன்னையோர் பொன்னை போல் போற்றி வளர்த்து வந்தனர்.

தமிழிசைப் பாட்டுக்கள் இருந்த இடத்தில் பிற்காலத்தே அயல் மொழிப் பாட்டுக்கள் வந்து அமர்ந்து கொண்டன. இசையரங்குகளில் லெல்லாம் தமிழ் மக்களுக்கு விளங்காத தெலுங்கு முதலிய பிற மொழிப் பாட்டுக்களே பாடப்பட்டு வந்தன. தமிழிசை வாணருக்குத் தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடத் தெரியாத நிலை உண்டானது.

தமிழின் இவ்விரங்கத் தக்க இழி நிலையைக் கண்ட நம் சண்முகம் மனந்துடித்தார்; பழையபடி தமிழிசையை வளர்க்கக் கருதினார்; அதற்காக 1940-ல் தமிழிசை இயக்கம் கண்டார். செட்டி நாட்டரசர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் அம்முயற்சிக்குத் துணை செய்ய முன்வந்தார்; ரூ. 10,000 நன்கொடை கொடுத்தார். இன்று இசையரங்குகளில் லெல்லாம் தமிழ்ப் பாட்டுக்களே பாடுவதற்குச் சர் சண்முகத்தின் ஓயா உழைப்பே காரணமாகும்.

பிரிவு: சர் சண்முகம் ஓயா உழைப்பினால் உடல் நலம் குன்றினார். அவ்வுடல் நலக் குறையைத்துணையாகக் கொண்டு 5-5-1953 என்னும் கொடும் பொழுது, உலகப் பேரறிஞராகிய நம் சண்முகத்தை நம்மிடை நின்று பிரித்துவிட்டது. ஆனால், சண்முகத்தின் புகழை அது அணுக முடியவில்லை.

6. குணநலம்

தலைவர்க்கு வேண்டிய சிறந்த குணங்கள் அனைத்தும் நம் சண்முகம் அவர்களிடம் அப்படியே

அமைந்திருந்தன. தலைவர்க்குரிய தலையாய குணங்களில் நேர்மையே தலையாயது. அது சண்முகத்தின் தனி யுடைமையாக இருந்தது.

1928-ல் காந்தியடிகள் கோவைக்கு வந்திருந்தார்; சண்முகத்தின் இல்லத்திலே தங்கியிருந்தார். சண்முகம் அடிகளின் நிழற் படம் ஒன்றை எடுத்துப் போய் அதில் கையெழுத்திடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அடிகள், 'என்னுடைய கையெழுத்து வேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த விலை கொடுக்க வேண்டும்' என்றார். சண்முகம் சிறிதும் தயங்காமல் 'எவ்வளவு பணம் வேண்டும்?' என்றார். அடிகள், 'நீ எனக்குப் பணம் ஒன்றும் தரவேண்டாம்; நான்கேட்கும் வாக்குறுதி கொடுத்தால் போதும்' என்றார். என்ன கேட்பாரோ என்று சண்முகத்திற்குச் சிறிது தயக்கம் உண்டாயிற்று; 'என்னால் என்ன ஆக வேண்டும்?' என்றார்.

அடிகள், 'நாள்தோறும் அரைமணி நேரத்திற்குக் குறையாமல் கைராட்டையில் நூல் நூற்பதாக வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டும்' என்றார்; சண்முகம் சிரித்தபடியே 'இது என்னால் முடியாத காரியம்' என்றார். அடிகள் மகிழ்ந்து வாக்குறுதி கொடுத்துத் தவறுவதை விட ஒளியாமல் உண்மை பேசியதைப் பாராட்டுகிறேன். உனது உண்மையினையே விலையாகக்கொண்டு கையெழுத்திடுகிறேன்' என்று கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுத்தார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற காந்தியடிகள் கேட்டதற்கும் சரி சரி என்று தலையாட்டாமல், முடியாததை முடியாது என்று உண்மை பேசிய சண்முகத்தின் நேர்மைக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

பா. வெ. மாணிக்க நாயக்கர்

1. தோற்றுவாய்

‘ஊரெனப் படுவது உறையூர்’ என்று உறையூரைப் புகழ்ந்துள்ளனர். ஆம்; உறையூர் பழஞ் சிறப்பினை யுடைய பழைய ஊர். அது சோழ நாட்டின் தலைநகரங்களில் ஒன்று. இன்று அது திருச்சிராப்பள்ளியின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. உறையூர் போலப் புகழுடன் விளங்கும் பழைய ஊர்களைப் பழவிறல் மூதூர் என்பர் நம் முன்னையோர். பழவிறல் மூதூர்-பழஞ் சிறப்பினை யுடைய பழைய ஊர். ஓர் ஊருக்குப் புகழ் அல்லூரில் வாழ்ந்த புகழுடையோரால் உண்டாகிறது. இவ்வாறு புகழ் பெற்ற பழவிறல் மூதூர்கள் தமிழ் நாட்டில் பன்னூற்றுக்

கணக்கில் உண்டு. அத்தகைய ஊர்களில் பாகற்பட்டி என்பதும் ஒன்று. இவ்வூர், சேலம் புகைவண்டிச் சந்திப்பின் மேற்கில் நாலாவது கல்லில் இருக்கிறது.

நாயக்கர் குடும்பம் என்பது பாகற்பட்டியில் உள்ள பழம் பெருமை வாய்ந்த குடும்பம். அக் குடும்பமே பாகற்பட்டியின் புகழுக்குக் காரணமாகும். நாயக்கர் குடும்பம் என்றால் அந்தப் பக்கத்தில் அக்குடும்பத்தையே குறிக்கும். அது ஒரு செல்வ மிக்க செந்தமிழ்க் குடும்பம்.

வெங்கட்டசாமி என்பவன் அக்குடும்பத்தின் செல்வ இளைஞன். அவன் நல்ல அழகும் ஆண்மையும் உடையவன். அவன் பெற்றோர்கள் அவனுக்கு ஒரு செல்வக் குடும்பப் பெண்ணை மணம்பேசினர். வெங்கட்டசாமி அதை மறுத்து முத்தம்மாள் என்னும் ஓர் ஏழைக் குடும்பப் பெண்ணை மணந்து கொண்டான்.

முத்தம்மாளுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. அவள் நாகரிகம் என்பதை இன்னதென் றறியாத ஒரு பட்டிக்காட்டுப் பெண். நாயக்கர் குடும்பம் நாகரிகமான குடும்பம். முத்தம்மாள் நாயக்கர் குடும்பத்திற்குப் பொருந்தாத ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணாக இருந்தாள். திருமணத்தின் போது முத்தம்மாளுக்குப் பத்து அல்லது பதினேராண்டுதான் இருக்கும். அவள் நாயக்கர் வீட்டுக்கு ஒரு வேலைக் காரப் பெண்போல் வந்து சேர்ந்தாள்.

வெங்கட்டசாமி முத்தம்மாளை அவ்வாறு எண்ணவில்லை. அவளிடம் அவனுக்கு அளவு கடந்த அன்பு. அவளை அவன் ஒரு நல்ல நாகரிகப் பெண்

ஆக்க எண்ணினான்; அவளுக்குத் தமிழ் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தான்; நல்ல பாவாடை தைத்துக் கொடுத்தான்; மேலாடை வாங்கிக் கொடுத்தான்; சில வேளை அவன் அவளுக்குச் சடை பின்னிப் பூச்சூடியும் விடுவான்.

முத்தம்மாள் கல்வியறி வில்லாத ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவ ளாதலால், தன் கணவன் ளதைச் சொன்னாலும் தட்டாமல் செய்வாள்; கணவனின் கருத்துக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்வாள். அதனால், அவள் ஒரு நல்ல நாகரிகப் பெண் ஆனாள். முத்தம்மாள் அதோடு நிற்கவில்லை; தன் கணவனைக் குருவாகக் கொண்டு தமிழைக் கருத்துடன் கற்றுவந்தாள்; ஓய்வு நேரங்களைக் கற்பதி லேயே செலவிட்டாள். அவள் சமையல் செய்யும் போதும் கையில் ஒரு தமிழ் நூல் அணி செய்யும் திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய சங்க இலக்கியங்க ளிலும் அவள்கொஞ்சம் பயிற்சியுடையவள் ஆனாள்.

வெங்கட்டசாமி தன் மனைவிக்கு இலக்கிய அறிவோடு கொஞ்சம் இலக்கண அறிவையும் ஊட்டினான். ஒளவையார் மரபில் வந்த நம் முத்தம்மாள் கவிபாடும் ஆற்றலையும் பெற்றாள்; குடும்ப நிகழ்ச்சிகளை அழகிய தமிழ்க்கவியாகப் பாடிக் குடும்பத்தினரை மகிழ்விப்பாள். அக் கல்வியறிவுடைய வாழ்க்கைத் துணைவர்கள் இனிது இல்லறம் நடத்தி வந்தனர். அத்தகு சிறப்புடைய வெங்கட்டசாமி நாயக்கரும் முத்தம்மாளுமே நமது மாணிக்க நாயக்கரின் பெற்றோர்களாவர். முத்தம்மாள் பெற்ற மாணிக்கத்தினாலேயே அந்நாயக்கர் குடும்பமும் யாகற்பட்டியும் விளக்க முற்றன.

மாணிக்கம் 24—2—1871-ல் பிறந்தான்; செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டான். 'வினாயும் பயிர் முனையிலேயே தெரியும்' என்றபடி, மாணிக்கம் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே சுறுசுறுப்பு, ஊக்கம், விடாப்பிடி, அஞ்சாமை, ஆராய்ச்சி முதலிய அருங்குணங்களுடன் விளங்கினான். முத்தம்மாள் மாணிக்கத்திற்குத் தமிழ் கற்றுக்கொடுத்தாள்; மாணிக்கத்தின் இளமை யுள்ளத்தில் பசுமரத்தில் அடித்த ஆணிபோல் நன்கு பதியும்படி தமிழுணர்ச்சியை ஊட்டினான். தாயார் இளமையில் ஊட்டிய தமிழுணர்ச்சியே நம் மாணிக்கத்தைச் சிறந்த தமிழறிஞராக் கித் தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழுணர்ச்சி ஊட்டச் செய்தது. எல்லாத் தாய்மாரும் முத்தம்மாள் போலவே இருந்தால் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் மாணிக்கங்கள் ஆய்விடுவார்கள் அல்லவா !

2. பள்ளிப் பருவம்

நம் மாணிக்கம், பிள்ளைப் பருவத்தில் வினாயாட்டிலும் வேடிக்கையிலும் கருத்தைச் செலுத்தினானே யன்றிக் கல்வியில் கருத்தைச் செலுத்தவில்லை. பிள்ளைக் குறும்பு என்பது மாணிக்கத்திடம் மிக்க நட்புக் கொண்டிருந்தது. எனினும், மாணிக்கம் வரவரக் கல்வியில் கருத்தைச் செலுத்தலானான்; சேலம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்துச் சேலம் கல்லூரியில் சேர்ந்தான்.

அப்போது மாணிக்கத்தின் குடும்பம் செல்வமிழந்து ஏழ்மை நிலையை அடைந்துவிட்டது. மாணிக்கத்திற்குப் பாடநூல்கள் வாங்கக்கூடப் பணம் இல்லை. மற்ற மாணவர்கள் நூல்களைப்

பார்த்து எழுதிப் படித்து வந்தான்; வறுமைத் துன்பத்தினாலும், நூல்கள் இல்லாததினாலும் இடைநிலை வகுப்பில் (இண்டர்) முதல் தடவை தவறி விட்டான். பின்னர் முயன்று படித்து இரண்டாந்தடவையில் தேறினான்.

இளமையிலிருந்தே மாணிக்கத்திற்குக் கணக்கில் விருப்பம் அதிகம்; மற்ற பாடங்களை அவ்வளவு கவனித்துப் படியாமல் எப்போதும் கணக்குப் போட்டுக்கொண்டே இருப்பான்; இதுவும் இடைநிலை வகுப்பில் தவறியதற்கு ஒரு காரணமாகும். கணக்கேயன்றிக் கைத்தொழிலிலும் மாணிக்கத்திற்கு விருப்பம் அதிகம். அதனால் தானொரு பொறிவலாளன் (எஞ்சினீயர்) ஆக வேண்டும் என்று மாணிக்கம் விரும்பினான்; பொறியியற் கல்லூரியில் சேர விண்ணப்பம் செய்தான்; அக் கல்லூரியில் சேர்த்துக்கொள்வதாகப் பதில் வந்தது.

பொறியியற் கல்வி நான்காண்டுகள் படிக்க வேண்டும். மேலும், அக்கல்லூரி சேலத்தில் இல்லை; சென்னை சென்று படிக்கவேண்டும். செலவு நிரம்ப ஆகும். குடும்பமோ ஏழையாகிவிட்டது. குடும்பச் செலவுக்கே தட்டுதல். சென்னையில் சென்று படிக்கக் குறைந்தது மாதம் ரூ. 50 ஆவது வேண்டும். அன்று அது பெருந் தொகையாகும். மாதந்தோறும் அவ்வளவு பணத்திற்கு எங்கு போவது? தனது ஆவலுக்கு முட்டுக்கட்டையாக, முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக வறுமை வந்து குறுக்கே நிற்பதை எண்ணி வருந்தினான் மாணிக்கம்.

பாகற்பட்டி ஒரு மிட்டாவுக்கு உட்பட்டது. மிட்டாதார் பெருஞ் செல்வர். மாணிக்கத்தின் குடும்பம் பெரியது. குடும்பச் செலவு போக மிட்டா தாருக்கு வரி கொடுக்கவே திண்டாட்டம். சொந்த நிலத்தில் பெரும் பகுதி கடனில் முழுகிப் போயிற்று. மேலும், கடன் தொல்லை வேறு. எனவே, மாணிக்கத்தின் பெற்றோர் மிட்டாதார் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு உழுது வந்தனர். இந்த நிலைமையில் உள்ள மாணிக்கத்தின் பெற்றோரால் எப்படி மாணிக்கத்தைச் சென்னைக்கு அனுப்பிப் படிப்பிக்க முடியும்?

மாணிக்கம் இளமையிலிருந்தே மிக்க தாய் மொழிப்பற் றுடையவனாக விளங்கினான்; பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் படிக்கும்போது அப்பாடங்க ளோடு தமிழ் நூல்களையும் விரும்பிப் படித்து வந்தான். மேலும் மாணிக்கத்தின் தாயார் ஒரு தமிழ்க் கவிபல்லவா? அவ்வம்மையார் மாணிக்கத்திற்கும் கவிபாடும் திறமையை உண்டாக்கினார். மாணிக்கம் தன் வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கவியாகப் பாடுவான். இவ்வாறு அவன் கவிபாடும் பழக்கத்தை வளர்த்து வந்தான்.

மாணிக்கம் அம்மிட்டாதார் மீது சில கவிிகள் பாடினான்; தன் ஆவலையும் நிலைமையையும் ஒரு கவியில் குறிப்பிட்டிருந்தான். மாணிக்கத்தின் கவித் திறத்தையும் கற்பதில் உள்ள ஆவலையும் கண்டு மிட்டாதார் மகிழ்ந்தார்; ஆண்டொன்றுக்கு 500 ரூபாய்க்கு அடைபடும் நிலத்தை நான்கு ஆண்டுகளுக்குக் குத்தகையில்லாமல் உழும்படி கொடுத்தார்.

தம் பிள்ளையின் தமிழறிவையும் கவித்திறத்தையும் நுண்ணறிவையும் கண்ட மாணிக்கத்தின் பெற்றோர்கள் பெற்றபொழுதினும் பெரிது உவந்தனர். மாணிக்கம் பொறியியற் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து முதன்மையாகத் தேறினான்; ஆறு பவுன் தங்கப் பதக்கமும் ஒரு கடிகாரமும் பரிசு பெற்றான். பட்டம் பெற்றதும் வேலை கிடைத்தது. பொறிவலாளர் மாணிக்க நாயக்கர் தம் வேலையைத் திறம்படச் செய்து பேரும் புகழும் பெற்றார்.

3. வேலைத்திறம்

நாயக்கர் தம் அரசியல் அலுவலைத் திறம்படச் செய்து வந்தார். ஆனால், மற்ற பொறிவலாளர்கள் போலத் தமக்கேற்பட்ட வேலையை மட்டும் செய்வது என்ற அளவோடு அவர் நிற்கவில்லை. அத்தொழிலில் நுட்பமான ஆராய்ச்சித் திறமுடையவர். எனதையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்துச் செய்யும் அவரது வேலைப் பாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு:

மேட்டூர் அணையைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அது, மேட்டூர் என்னும் இடத்தில் காவிரியாற்றில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ் வணை ஆறே முக்கால் கோடி செலவில் பத்தாண்டுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. பள்ளி மாணவர்கள் சென்று கண்டுகளிக்கும் காட்சிப் பொருள்களில் மேட்டூர் அணையும் ஒன்று. அது ஈரோட்டின் வடக்கில் 38-ஆவது கல்வில் இருக்கிறது. மேட்டூர் அணையின் நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து மின்சாரம் எடுக்கப் படுகிறது. அம்மின்சாரம் தமிழ்நாடு முழுவதும் விளக் கெரிக்க

வும், தண்ணீர் இறைக்கவும், தொழிற்சாலைகள் நடத்தவும் பயன்படுகிறது.

காவிரியாறு கொங்கு நாட்டின் வழியாகச் செல்கிறது. ஆனால், அது கொங்கு நாட்டுக்குப் பயன்படுவதில்லை; சோழ நாட்டுக்கு-திருச்சி, தஞ்சைக் கோட்டங்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது; இப்போது தான் (1955) மேட்டூர் அணையிலிருந்து இரு கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டு, கோவைக் கோட்டத்துப் பவானிக் கூற்றத்திலும், சேலங் கோட்டத்துத் திருச்செங்கோட்டுக் கூற்றத்திலும் காவிரிக் கரை ஓரமாகவுள்ள நிலங்களுக்குப் பாய்கிறது. மழைக் காலத்தில் காவிரியில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு போகும். மேட்டூரணை கட்டுமுன், அவ்வெள்ள நீர் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேரும். அதனால் சோழநாட்டு வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பற்றாமல் நெற்பயிர் காய்ந்து போகும். இக் குறைபாட்டைப் போக்கி, மழைக்கால நீரைத் தேக்கி வைத்து, எப்போதும் தண்ணீர்த் தட்டுதல் உண்டாகாமல் செய்வதற்கே மேட்டூர் அணை கட்டப்பட்டது. சோழ நாடு நெற் களஞ்சியமாகத் திகழ்வதற்கு மேட்டூர்த் தேக்கத்தின் நீர்க்களஞ்சியமே காரணமாகும்.

ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டுவது திறமையான வேலை. அணை கட்டுவதற் கேற்ற இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதும், அணைகட்டும் இடத்தை அளந்து வரையறுப்பதும் அதைவிடத் திறமையான வேலை. மேட்டூர் அணைகட்ட இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அளந்து கொடுத்தவர் நம் நாயக்கரே எனில், நீங்கள் வியப்புறுவீர்கள்.

மேட்டூர் அணை கட்டியபோது (1925—34) வெள்ளைக்காரர் இந் நாட்டை ஆண்டு வந்தனர். அணை கட்ட ஏற்படுத்திய அதிகாரிகள் (எஞ்சினீயர்) அத்தனை பேரும் வெள்ளைக்காரரே. நாயக்கர் அவர்களின் கீழ் வேலை பார்த்து வந்தார். நம் நாட்டினர் நற்பெயர் பெறவோ, தலைவராக இருக்கவோ வெள்ளைக்காரர் விரும்புவதில்லை. தாங்களே எல்லாந்தெரிந்தவர்; தலைவராக இருக்கத் தகுதியுடையவர் தாங்களே என்னும் எண்ணம் உடையவர்.

மேட்டூர் அணை முதல் முதல் கட்டத் தொடங்கியது இப்போதுள்ள இடத்திலன்று; இதற்கு ஒருகல் தெற்கில் தூக்கனாம்பட்டி என்னும் இடத்தில் வேலை தொடங்கப்பட்டது. மேனாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பொறிவலாளர்களால் திட்டமிட்டு வேலை தொடங்கப்பட்டது. ஆனால், அவர்கள் கீழ் வேலை பார்க்கும் நமது நாயக்கரோ, அந்த இடத்தில் அணை கட்டினால் செலவு அதிகம் ஆகும்; மேலும் அணை நிற்காது; பெரிய வெள்ளம் வந்தால் உடைத்துக் கொள்ளும் என்று காரணத்துடன் கூறினர். வெள்ளைக்காரப் பொறிவலாளர்கள் நாயக்கர் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. நாயக்கரை ஏளனஞ் செய்தனர். நாயக்கர் விடாப்பிடியுடையவ ரல்லவா? தனது கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. மேலதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்களே என்று அஞ்சவில்லை; கட்டாயம் பெரிய வெள்ளம் வந்தால் உடைத்துக் கொள்ளும்; பெரிய வெள்ளத் தாக்குதலை இது தாங்காது என்று மறுத்துக் கூறினர். அவர்கள் இவர்கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. காரணம், தங்கள் கீழ் வேலை பார்க்கும் ஒருதமிழன் சொல்வதைக்கேட்

புதா? அவன் புகழ் பெறுவதா? என்னும் பொரு
மைக் குணமே யாகும்.

நாயக்கர் அதோடு விடவில்லை; கட்டவிருக்கும்
அவ்வணையைப் போலப் பசைமாவினால் மாதிரி
அணை ஒன்று செய்து, பத்து வள்ளம் (பக்கெட்)
தண்ணீரை அதில் ஒரே முட்டாக ஊற்றினார். அம்
மாதிரி அணை உடைத்துக் கொண்டது. அது கண்ட
வெள்ளைக்கார அதிகாரிகள் நாயக்கரின் அறிவுத்
திறமையை மெச்சினர். அதன் பின்னர் நாயக்கர்
முன்குறிப்பிட்ட, இப்போதுள்ள இடத்தில் அணை
கட்டப்பட்டது. பார்த்தீர்களா நாயக்கரின் வேலைத்
திறமையை!

4. சீமைப் படிப்பு

அன்று இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி முதலிய மேல்-
நாடுகளைச் சீமை என்பது வழக்கம். ஒருவர் அம்
மேனாடுகளுக்குச் சென்று படித்து வந்தால், 'அவர்
சீமைக்குப் போய்ப் படித்து வந்தவர்; பெரிய படிப்-
பாளி' என்று பேசுவது வழக்கம்; மேனாட்டுப் படிப்-
புக்கு அவ்வளவு மதிப்பிருந்தது. அக்காலத்தில்
நம் நாயக்கரும் மேனாடு சென்று படித்துப் பட்டம்
பெற்றுவர, எண்ணினார். மதிப்புப் பெறுவதில் யாருக்-
குத்தான் விருப்பம் இருக்காது? 1911-ல் நாயக்கர்
இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். அங்கு படிப்பதோடு
மட்டும் அவர் நிற்கவில்லை; தான் கண்டறிந்த புதிய
கணக்குகளைப் போட்டுக் காட்டினார். கணக்கில் வல்-
லவரான மேனாட்டு அறிஞர்க ளெல்லாம் நாயக்க-
ரின் நுண்ணறிவை மெச்சினார்கள். கணக்குத் திற

மைக்காக நாயக்கர் பல பரிசுகள் பெற்றார். நாயக்கர் படித்துப் பட்டம் பெற்று (பார் - அட் - லா) வெற்றியுடன் மீண்டார். நாயக்கருக்கு வேலையுயர்வு கிடைத்தது; மதிப்பும் உயர்ந்தது.

5. அறிவின் நுட்பம்

12-12-1912-ல் டில்லியில் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னரின் முடிசூட்டுவிழா நடந்தது. அதற்கு நம் நாயக்கருக்கு அழைப்பு வந்தது. நாயக்கர் தம் நண்பரான நாமக்கல் கவிஞர் திரு. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களையும் உடனழைத்துச் சென்றார். இருவரும் முடிசூட்டு விழாவைப் பார்த்துவிட்டு, வடநாட்டிலுள்ள முதன்மையான ஊர்களைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்தனர்.

அப்போது இந்தியாவின் வடமேற்கு மூலையில் ஓர் அணைக்கட்டு வேலை நடந்தது. மூன்று கல்தூரம் மலையைக் குடைந்து வாய்க்கால் வெட்டப் பட்டது. அவ்வணை கட்டும் இடம், இந்தியாவுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கும் இடையில் உள்ள மலைப் பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் எல்லைப்புறச் சாதியார்க்குச் சொந்தமானது. அதனால், அவர்கள் இந்திய அரசினரோடு பகை கொண்டனர்; அடிக்கடி இந்தியாவுக்குள் வந்து ஆடு மாடுகளையும், சிலவேளை மக்களையும் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுவர். அதற்காக இந்திய அரசினர் அங்கே ஏராளமான படைகளை வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

நாயக்கரும் கவிஞரும் அவ்வாய்க்காலைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, ஒரு மலைக் கோட்டையைப்

பார்க்கப் போனார்கள். பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வரும்போது இருட்டிவிட்டது. குகைபோன்ற மலை முடுக்குப் பாதை, 'படார்' என்று ஒரு வெடியோசை கேட்டது. நாமக்கல் கவிஞர் நடுநடுங்கி விட்டார். நாயக்கர் மோட்டார் கால்வண்டியை (மோட்டார் பைக்) நிறுத்தி, வெடியோசை கேட்ட திசையைப் பார்த்து ஒரு சலாம் செய்தார். மலைமேல் நின்ற ஒருவன் அப்படியே நிற்கும்படி கைகாட்டினான். பக்கத்துப் புதருக்குள் இருந்து ஏழெட்டுப்பேர் வந்து மோட்டார் சைக்கிளைத் தள்ளிக்கொண்டி, இருவரையும் இழுத்துக்கொண்டுபோய் ஒரு வீட்டுக்குள் விட்டுச் சென்றனர்.

அது, அவ் வெல்லைப்புற மக்களின் தலைவன் வீடு. தலைவன் இருவரையும் உற்றுப் பார்த்தான்; என்னென்னவோ கேட்டான்; இருவர்க்கும் புரியவில்லை. உருமாலையை எடுக்கச் சொன்னான்; எடுத்தனர். இருவரும் குடுமி வைத்திருந்தனர். குடுமியைத் தொட்டுப் பார்த்து அவன் சிரித்தான்; பின் நாயக்கரைப் பார்த்து 'நீங்கள் ஆங்கிலேயரா?' என்று கேட்டான். நாயக்கர் இந்துஸ்தானியும் தமிழும் கலந்த மொழியில், 'இல்லை இல்லை; நாங்கள் ஆங்கிலேயரைச் சேர்ந்தவர்களல்லர்' என்பதுபோல் சொன்னார்.

பின்னர் ஆங்கிலந்தெரிந்த ஒருவனை அழைத்து வந்தனர். அவன் இருவர் பேச்சையும் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னான். நாயக்கர், 'எங்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது; அந்த மொழி எங்களுக்குக் கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்காது; ஆங்கிலேயர்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்கள்; அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் பகை' என்று மிகவும் கொச்சையான ஆங்கிலத்தில்

தத்திச் தத்திச் சொன்னார். தலைவன் முகமலர்ந்து; பின் எதற்காக ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து இங்கே வந்தீர்கள் ?' என்றான்.

நாயக்கர் தட்டுத்தடுமாறித் தமிழ் கலந்த ஆங்கிலத்தில், இங்கே யாரோ எல்லைப்புறச் சாதியார் இருக்கிறார்களாம்; அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் ஆங்கிலேயன் அணைகட்டி விட்டானாம்; அதற்காக அவர்கள் ஆங்கிலேயனோடு பகை கொண்டுள்ளார்களாம். நாங்களும் அவனோடு பகை கொண்டுள்ளோம். அவர்களைப் பார்த்து நட்புச் செய்து கொண்டால், ஒரே காலத்தில் இரண்டு பக்கத்திலும் தாக்கி அவனைத் தொலைத்து விடலாம். அந்த எல்லைப்புறச் சாதியாரைப் பார்க்கவே நாலைந்து நாளாக இந்தப் பக்கம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த எல்லைப்புறச் சாதியார் யாரென்று தெரியவில்லையே' என்றார்.

தலைவன் மகிழ்ந்தான்; 'நாங்கள்தான் அவ்வெல்லைப் புறத்தார்; உங்கள் உருமாயையைக் கண்டு தான் வேறு பக்கம் சுட்டேன்; நீங்கள் சலாம் செய்யவும் பகைவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவென்று எண்ணினேன்; உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்கிறேன்; நாம் இருவரும் சேர்ந்து வெள்ளைக்காரனைத் தொலைப்போம்' என்று, நாயக்கர் கையைப் பிடித்துக் குலுக்கி உட்கார வைத்தான். அப்போதுதான் நாமக்கல் கவிஞர்க்கு நல்லுயிர் வந்தது; இரவு நல்ல விருந்து.

காலையில் மறுபடியும் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கிற்று. எல்லைப்புறத் தலைவன், எங்களிடம் நாலு

லட்சம் போர் வீரர்கள் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வெள்ளைக்காரனோடு போர் தொடுக்கப் போகிறோம்; உங்களுடைய படை எத்தனைபேர் கொண்டது?' என்றான். நாயக்கர், 'எங்களுடைய படை பத்து லட்சம்பேர் கொண்டது' என்றார்.

பின்னர், போர் நடத்தப்போகும் வழி பற்றிய பேச்சு நடந்தது. நாயக்கர் கோணல் மாணலாக ஓர் இந்தியப் படம் வரைந்து, அதில் எல்லைப்புறத்தைக் காட்டி, விந்தமலை வரைக்கும் எங்களுக்குச் செல்வாக்குள்ள இடம் என்று கோடிழுத்துக் காட்டி, என்னென்னவோ பொய்யும் புழுதுமாகப் போர்க்கு அணிவகுத்துக் காட்டினார். அங்குள்ளவர் எவருக்கும் நில நூல் அறிவு இல்லை என்பதை அறிந்து கொண்டே நாயக்கர் அவ்வாறு பொய் பேசினார். 'நம்மை பயக்குமானால் பொய்யும் மெய்யாகும் என்ற வள்ளுவர் வாக்கை நாயக்கர் அறிந்தவரல்லவா?

போர்த் திட்டங்களெல்லாம் தீட்டியபின், கடிதப் போக்குவரத்துக்காக நாயக்கர் சென்னையில் பொய்யான ஒரு முகவரியைக் கொடுத்தார். அவர்களும் ஒரு முகவரி கொடுத்தனர்; இதையெல்லாம் வெளியில் சொல்லக் கூடாதென வாக்குறுதி வாங்கிக் கொண்டனர். பகலில் சிறந்த விருந்து நடந்தது. மாலையில் மாலை மதிப்புடன் முதல் நாள் பிடித்துக் கொண்டிருப்போன இடத்தில் கொண்டு வந்துவிட்டுப் போயினர். கவிஞர் நாயக்கரின் அறிவின் நுட்பத்தை மெச்சினார். என்னே நாயக்கரின் அறிவின் நுட்பம்!

6. தமிழ்த் தொண்டு

நமது நாயக்கர் குடும்பமே நல்ல தமிழறிவுடைய குடும்பம். நாயக்கரின் தாயார் ஒரு தமிழ்க் கவி; நாயக்கருக்குத் தமிழுணர்ச்சி யூட்டிய தகைமிகு செல்வி. தந்தையார் சிறந்த தமிழறிஞர் நாயக்கரின் அண்ணார் பா. வெ. பொன்னுச்சாமி நாயக்கர் சிறந்த தமிழ்ப் புலமை யுடையவர்; நல்ல பேச்சாளரும் ஆவர். நாயக்கரின் தங்கையார் பா. வெ. சொர்ணம்மையார் நல்ல தமிழறிவுடையவர். தம் அண்ணாரின் கையேட்டுக்காரர்-அதாவது, நம் நாயக்கர் செல்லும் சுவையான கதைகளையும் கவிதைகளையும் அவ்வப்போது எழுதி வந்தவர்-இவ்வம்மையாரே யாவர். அத்தகு தமிழறிவுடையவர் அவ்வம்மையார்.

நம் நாயக்கர் தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய சங்க இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றுக் தெளிந்தவர். இவரிடம் நுனிப்புல் மேயும் வழக்க மில்லை; எதையும் ஆராய்ச்சியுடன் ஆழ்ந்து படிப்பார். காளமேகம் இரட்டைப்புலவர் முதலிய இடைக்காலப் புலவர்கள் போல, இவர் தம் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் அரிய நிகழ்ச்சிகளை நகைச்சுவையுடைய கதைகளாக எழுதி வைப்பார். அத்தகைய கதைகள் எழுதிய ஏதொன்று (நோட்டு) சொர்ணம்மையாரிடம் இருக்கிறது.

நாயக்கர் தம் அலுவலுக் கிடையே தமிழ்ச் சொற்பொழிவை முதன்மையாகக் கொண்டு தமிழ்

வளர்த்து வந்தார். அவர் பேச்சு நகைச்சுவை யுடையதாக இருக்கும். பேச்சின் இடையிடையே தாமெழுதிய கவிகளைக் கலந்து பேசுவார். 'கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பப் பேசும்' இவரது பேச்சுக்கு நாட்டில் நல்ல மதிப்பு இருந்து வந்தது; பல கூட்டங்களுக்கு விடுமுறை பெற்றுப் போக முடியாமல் பேச்சை எழுதியனுப்பி விடுவதும் உண்டு. அவ்வாறு எழுதியனுப்பிய பேச்சே அஞ்ஞானம் என்னும் சிறு நூல்.

நாயக்கர் பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் பெரும்பான்மை தமிழ் மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்களே. தமிழ் அலகைத் தொடர்' என்னும் சிறு நூலால் அவரது தமிழிலக்கண ஆராய்ச்சி யறிவுத்திறன் விளங்கும். அது, தொல்காப்பியத்தைப் பற்றிய சொற்போர் வினாவிடை நூலாகும்.

- தமிழ் என்பதற்கு இனிமை என்பது பொருள் தமிழ் இனிமையான மொழி. "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்" என்றார் பாரதியார். தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலியியல்பே தமிழ் மொழியின் இனிமைக்குக் காரணமாகும். உரப்பியும் களைத்தும் உச்சரிக்க வேண்டிய எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லை. தமிழ் எழுத்துக்களெல்லாம் யாவரும் எளிதில் உச்சரிக்கக் கூடிய அவ்வளவு இயல்பானவை.

தமிழ் மொழி இனிமை இயல்போடு, எளிமையும் உடையதாகும். தமிழ் மொழியை யாரும் எளிதில் கற்றுக் கொள்ளலாம். தமிழ் எழுத்துக்

களைத் தெரிந்து கொண்டால் எழுத்துக் கூட்டி எல்லாத் தமிழ்ச் சொற்களையும் எளிதில் படித்துவிடலாம். எழுத்தொலியும் சொல்லொலியும் ஒன்றாக அமைந்த மொழி தமிழ் மொழி ஒன்றே. அதாவது தமிழ் எழுத்துக்களெல்லாம் தனியாக உச்சரிக்கும் போதும் சொல்லில் வரும்போதும் ஒரே தன்மையாக ஒலிக்கும். பிற மொழிகளுக்கு இத் தன்மை இல்லை.* இதுவே, தமிழின் எளிமைக்குக் காரணம். இத்தகைய இயல்பும் எளிமையும் உள்ள மொழி உலகில் வேறொன்றும் இல்லை. இனிமை, இயல்பு, எளிமை என்னும் மொழிப்பண்பு மூன்றும் ஒருங்கமையப் பெற்றது நம் தமிழ் மொழியேயாகும். தமிழ் இயற்கை மொழி; உலக முதன்மொழி அதனால் தான் அது இத்தகைய இயல்பும் எளிமையும் அமைந்திருக்கிறது. தமிழில் கரடு முரடான எழுத்துக்கள் இல்லாமைக்கு இவையே காரணமாகும்.

இதை யறியாத ஒரு சிலர், தமிழில் ஸ, ஜ, கை, ஹ, F, X, Z முதலிய எழுத்துக்கள் இல்லை. எனவே இவ்வெழுத்துக்களை யுடைய மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எழுத முடியாது. ஆகையால், தமிழ் எழுத்துக் குறையுடைய மொழி; அவ்வெழுத்துக்களைத் தமிழுக்குக் கடன் வரங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, தமிழி லீல்லாத அவ்வெழுத்துக்களைத் தமிழெழுத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி வந்தனர்.

* Put-புட். But-பட் என u உகரமாகவும், அகரமாகவும் ஒலித்தல் காண்க,

தமது தாய்மொழி குறையுடைய மொழியென்று பழிக்கப் படுவதுகண்டு பொருத நாயக்கர், தமிழ் எழுத்துக்களை நுணுகி ஆராய்ந்தார்; தமிழில் ஆய்த எழுத்து (ஃ) என ஒன்று இருப்பது எதற்கென எண்ணிப் பார்த்தார்; அஃது, இஃது, கஃசு என்னும் ஒரு சில சொற்களுக்குப் பயன்பட மட்டும் ஆய்த வெழுத்து உண்டாக்கப் படவில்லை; அது வேறு பெரும் பயனுக்காக உண்டாக்கப் பட்டதாகும்; பிற்காலத்தினர் அதைப் பயன்படுத்தாது விட்டு விட்டனர்; ஆய்தத்திற்குத் தனிநிலை என்னும் பெயர், அது உயிரோடும் மெய்யோடும் சேராது தனித்து நிற்பதால் ஏற்பட்ட பெயரே யாகும்; அந்த ஆய்த எழுத்தைக் கொண்டு உலக மொழிகளில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும் தமிழில் எழுதிவிடலாம் என்ற முடிவைக் கண்டார் தாம் கண்டறிந்த ஆராய்ச்சி முடிவைத் தமிழறிஞர்கள் கூட்டத்தில் விளக்கிக் காட்டினார். அவர்கள் நாயக்கரின் ஆராய்ச்சித் திறனைப் பலபடப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர்.

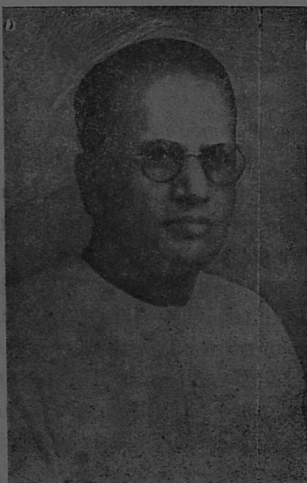
ஃபரான்ஸ் (FRANCE), ஆஃப் ரிக் கா (AFRICA) காஃபி (COFFEE) என்று எழுதுவது அதாவது 'ப்' என்னும் தமிழெழுத்தின் முன் ஆய்தத்தை இட்டு 'F' என்னும் எழுத்தொலியை உண்டாக்குவது நாயக்கர் கண்டறிந்ததே யாகும். ஆய்த எழுத்தைத் தமிழ் எழுத்துக்களின் முன்னும் பின்னும் இடுவதால், தமிழில் இல்லாத பல எழுத்தொலிகளையும் தமிழெழுத்துக்களைக் கொண்டே எழுதலாம் என்பது நாயக்கர் கண்டறிந்த ஆராய்ச்சி முடிவாகும். இன்னும் இவர், 'ஓம்' என்னும் ஒலியி

லிருந்தே தமிழ் எழுத்துக்களெல்லாம் உண்டாகின்றன என்பதை விளக்கி ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார்.

7. பல்கலைச் செல்வர்

நாயக்கர் ஒன்றைக் கண்டால் அப்படியே செய்யும் அறிவுத்திறம் படைத்தவர். 'கண் கண்டால் கை செய்யும்' என்பதை உண்மையுரை யாக்கியவர் இவரே. நாயக்கருக்கு கவிபாடத் தெரியும், கதையெழுதத் தெரியும், கட்டுரை யெழுதத் தெரியும், அழகாகப் பேசத் தெரியும் இசைபாடத் தெரியும்; வீணை, கின்னரம் (பிடில்), புல்லாங்குழல், மத்தளம் முதலிய இசைக் கருவிகளெல்லாம் வாசிக்கத் தெரியும்; நடிக்கத் தெரியும். ஓவியம் எழுதுவார், பாவை பண்ணுவார், நிழற்படம் எடுப்பார். சும்மா இருப்பதென்பது நாயக்கருக்குத் தெரியாததொன்று.

அவர் ஒரு வேளை தையல் தைத்துக்கொண்டிருப்பார். இன்னொரு வேளை கடிகாரம் பழுது பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்; பின்னொரு வேளை கையச்சு அடித்துக்கொண்டிருப்பார்; மற்றொரு வேளை மோட்டார்க் கால் வண்டியைப் பிரித்துப் பூட்டிக்கொண்டிருப்பார்; ஒருமுறை பார்க்கும்போது மரவேலை செய்வார்; மறுமுறை பார்க்கும்போது இரும்பு வேலை செய்வார்; இன்னொருமுறை பார்க்கும்போது செருப்புத் தைப்பார். நாயக்கருக்கு இன்னது தெரியும், இன்னது தெரியாதென்பதில்லை; எல்லாம் தெரியும்; தொழில்களில் தாழ்வுவர் வில்லை; எத்தொழிலையும் எவரும் செய்யவேண்டும் என்னும் கொள்கையுடையவர்; அதற்குத் தானே வழிகாட்டியாக இருந்து வந்தார். தமிழின் பயக்குறையால். 25-12-1931-ல் நாயக்கர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார்.

கே. ஏ. நாச்சியப்ப கவுண்டர்

1. தோற்றுவாய்

எறும்புகளைப் பாருங்கள். அவை எப்போதும் ஊரிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவை ஏன் அப்படி ஓயாமல் உழைக்கின்றன? உணவுக்காகவே; உண்டு வாழ்வதற்காகவே.

நான் மட்டும் ஏன் சும்மா இருக்க வேண்டும்? கை கால் முதலிய உறுப்புக்கள் நமக்கு உழைப்பதற்காக ஏற்பட்டவை. உறுப்புக் குறைவில்லார் நன்கு உழைக்க வேண்டும்; உழைப்பின் பயனாக உண்டு உடுத்து வாழவேண்டும்; உழைப்பு உடம்புக்கு நல்லது; உள்ளத்திற்கும் நல்லது.

ஒருவர் முதலில் தன் வாழ்வை நல்வாழ் வாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் 'தன் கையே தனக்கு உதவி' என்னும் உண்மையை உணர்ந்து, நன்கு உழைத்து உண்டு உடுத்து வாழவேண்டும். உழைப்பதற்கு வேண்டிய உறுப்புக்கள் இருந்தும் உழைக்காமல் சோம்பித் திரியக் கூடாது. ஒருவர் தன் நல் வாழ்வுக்காக உழைப்பது தன்னலம் எனப்படும்.

ஒருவர் தன் வாழ்வுக்கு உழைப்பதோடு பிறர் வாழ்வுக்காகவும் உழைக்க வேண்டும். ஏன்? நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ்வதில்லை, ஒரு சில சோம்பேறிகளைத் தவிர, எல்லோரும் உழைக்கின்றனர். சிலர் இரவு பகல் எந்நேரமும் ஓயாமல் உழைக்கின்றனர். உழைப்பவரெல்லாம் உழைப்பின் பயன் முழுவதையும் பெறுவதில்லை. பலர் உழைத்தும் உணவும் உடையும் இன்றித் தவிக்கின்றனர். வாழ முடியாதவர்க்கு வாழ்வோர் உதவ வேண்டும், 'நாடெங்கும் வாழின் கேடொன்றும் இல்லை' என்பது ஆன்டிரூர் அமுதமொழியாகும். பிறர் நல்வாழ்வுக்காக உழைப்பது பிறர் நலம் அல்லது பொது நலம் எனப்படும்.

ஒருவர் செய்யும் பொது நலத்தால் அவர்க்குப் பேரும் புகழும் உண்டாகின்றன. பேரும் புகழும் உண்டாக உண்டாக அவர் மேலும் மேலும் முனைந்து பொது நலம் செய்ய முற்படுகின்றனர். பிறர்க்குச் செய்யும் பொதுநலத்தால் தனக்கும் பேரும் புகழும் உண்டாகின்றன. இத்தன்னலத்தின் பொருட்டே ஒருவர் பொது நலம் செய்கின்றனர். எனவே, தன்னலத்தின் பிள்ளையே பொதுநலம் ஆகும். தன்னலம் இல்லையேல் பொது நலம்

என்பதும் இல்லை. ஒருவர் தான் செய்யும் பொது நலத்தை மக்கள் புகழப் புகழ் மேன் மேலும் பொது நலம் செய்து பொன்றப் புகழடைய விரும்புகின்றனர்.

பொது நலம் தன்னலத்தின் பிள்ளை யெனினும் தன்னலத்தினும் பொது நலமே மக்களால் விரும்பப் படுகிறது; நன்கு மதிக்கப்படுகின்றது. இதனாலேயே நல்லறிவாளர்கள் பொது நலத்தை விரும்பிச் செய்து பொன்றப் புகழை நிலை நாட்டுகின்றனர். ஒரு சில நல்லோர் தன்னலத்தையே மறந்து பொது நலம் செய்கின்றனர். இத்தகையோரைத் 'தனக் கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்' என்பர். இவ்வாறு பொது நலம் புரிந்து புகழ் பெற்ற பெரியோர்கள் நம் நாட்டில் பலருண்டு. இன்றும் பலர் உள்ளனர். பொது நலம் புரியும் இப்பெரியோர்களாலேயே இவ் வுலகம் நடைபெற்று வருகின்ற தென்னலாம். அத்தகைய பொதுநலப் பெரியோர்களில் கொங்கணு புரம் நாச்சியப்ப கவுண்டரும் ஒருவராவர்.

2. பிறப்பு வளர்ப்பு

கொங்கணுபுரம் என்பது சேலம் இடைப்பாடி வழியில், இடைப்பாடிக்கு ஐந்துகல் கிழக்கில் இருக்கிறது. பதினெண் சித்தர்களில் கொங்கணர் என்பவர் ஒருவர். அவர் கொங்கு நாட்டினர். அவர் பெயரால் ஏற்பட்டதே இவ்வூர் ஆகும். 'கொங்கணர் புரம்' என்பதே கொங்கணுபுரம், கொங்கணுபுரம், எனத் திரிந்து வழங்குகிறது.

கொங்கணுபுரத்தில் உள்ள பெருநிலக் கிழார் (ஜமீன்தார்) குடும்பங்களில் அர்த்த நாரிக் கவுண்டர்

குடும்பமும் ஒன்று. அர்த்தநாரிக் கவுண்டர் வாழ்க்கைத் துணைவியார் நல்லம்மாள் என்னும் நல்லம்மையார். அர்த்தநாரிக் கவுண்டரும் நல்லம்மாளும் தேடிய அரும்பெறல் செல்வமே நம் நாச்சியப்ப கவுண்டர்.

நாச்சியப்பா 15-1-1904-ல் பிறந்தார்; அறியாப் பருவத்திலேயே அருமைத் தந்தையை இழந்தார்; அன்னையால் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு வந்தார்.

நாச்சியப்பா நாமக்கல்லில் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்துவந்தார் (1923). நாச்சியப்பாவின் பள்ளிப் பருவம் பிற்கால மாணவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது. ஒரு நன் மாணாக்கனுக்கு வேண்டிய நற்பண்புகள் அனைத்தும் நம் நாச்சியப்பாவிடம் அப்படியே அமைந்திருந்தன. அந் நற்பண்புகளே பிற்காலத்தில் இவருக்குப் பேரும் புகழும் பெருகுவதற்குக் காரணமாக இருந்தன.

3. பொது நலப்பணி

கல்லூரிக்குச் சென்றதும் நாச்சியப்பாவின் பொது வாழ்வு பூக்கத் தொடங்கியது. கல்லூரியில் படிக்கும் போதே அவர் சங்ககிரிக் கூற்றாண்மைக் கழக உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால், சென்னையில் கல்விபயிலும் தான், தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கு நலம்புரிய முடியாமல் பேருக்கு உறுப்பினராக இருக்க அவர் விரும்பவில்லை; அதனால், உறுப்பினர் பதவியை விட்டு

விட்டார். அப்போது நாச்சியப்பாவுக்கு ஆண்டு பத்தொன்பதுதான்.

அவ்வாண்டே நாச்சியப்பாவுக்குத் திருமணமானது; நாமக்கல் கூற்றாண்மைக் கழகத் தலைவர் பரலி. பி. எஸ். சிங்கைய கவுண்டர் என்பவர் மாமனாராக வாய்த்தார். பொது நலத்தில் விருப்பமுள்ள நாச்சியப்பா, கல்லூரி செல்வதை விட்டுப் பொது நலப் பணியில் ஈடுபடலானார்.

சங்ககிரிக் கூற்றாண்மைக் கழகத் துணைத் தலைவர்: நாச்சியப்பாவின் பொதுநலப் பணி பொது மக்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. இவரைச் சும்மா விட்டு வைக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. 1928-ல் மறுபடியும் சங்ககிரிக் கூற்றாண்மைக் கழக உறுப்பினராக்கினார். இவர் அக்கழகத் துணைத்தலைவராக இருந்து பணியாற்றி வந்தார். நாச்சியப்பாவின் பொதுநல ஆர்வத்தையும், செயலாற்றுந் திறத்தையும் கண்ட அக்கழகத் தலைவரும், நாச்சியப்பாவின் உறவினரும் ஆன ஜி கொங்கணபுரம் என். செங்கோட்டு வேல கவுண்டர் என்பவர் கழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பு அனைத்தையும் நாச்சியப்பாவிடமே ஒப்புவித்தார். 'கரும்பு தின்னக் கூலியா வேண்டும்?' பொதுநலம் புரிவதில் பேரார்வங் கொண்டுள்ள நாச்சியப்பா அவ்வாட்சிப் பொறுப்பை உவந்தேற்றார்; ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்தினார்.

அதுபோது இவர் சேலம் நாட்டாண்மைக் கழக உறுப்பினராகவும் இருந்து வந்தார்; அங்கு பொது மக்கட்குக் கேடுதரும் திட்டங்களை அஞ்சா நெஞ்சுடன் எதிர்த்தொழித்தும், நன்மை தருவனவற்றைச்

செய்யும்படி வற்புறுத்திக் கூறியும் மக்கட்கு நன்னலம் புரிந்து வந்தார். அதனால், நாச்சியப்பாவின் பெயர் சேலங்கோட்டம்முழுவதும் பரவியது. சேலங்கோட்டப் பொது மக்கள் நாச்சியப்ப கவுண்டரின் தலைமையை எதிர்நோக்கி யிருந்தனர்.

சேலம் நாட்டாண்மைக் கழகத் தலைவர்: சேலம் நாட்டாண்மைக் கழகம் 1936-ல் சேலம், தர்மபுரி என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பொது நலப்பணியே தன் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள நாச்சியப்பா அவர்கள் சேலம் பகுதிக்குத் தலைவராகப் போட்டி இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர் (1938-ல்) அவ்விரு பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது. அதற்கும் நாச்சியப்பா அவர்களே தலைவரானார். 1936-ல் இருந்து 1946 வரை சேலம் நாட்டாண்மைக் கழகம் நம் நாச்சியப்பாவையே தலைவராகப் பெற்றிருந்தது.

பெரும்பாலோர் பொதுப்பணியைப் பொறுப்புடன் செய்யினும், அப் பொதுப்பணிக்குச் செலவிடும் காலம் சிறிதளவும், ஓய்வுக்குரிய காலம் பெரிதளவுமாக இருக்க விரும்புவர். ஆனால், நம் நாச்சியப்பாவோ அதற்கு நேர்மாறானவர். பொதுநலத்தொண்டருக்குக் கடமையைச் செய்யவே காலம் போதாத போது ஓய்வை விரும்புவது எங்ஙனம்? பொதுநலப் பொறுப்பேற்ற பின் ஓய்வு என்பதை நாச்சியப்பாவின் உள்ளம் ஒரு நாளும் எண்ணியிருக்காது. தூங்கும் போதும் நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்று கனவுகண்டுகொண்டே தூங்குவாரெனில், அவர் ஓய்வை எங்ஙனம் விரும்ப முடியும்?

நாட்டாண்மைக் கழக அலுவலகத்தில் நுழைந்து, எல்லாவற்றையும் தானே பார்த்து, செய்வனவற்றைச் செவ்வனே செய்து முடித்தால்தான் அவர் மனம் மகிழ்ச்சியுறும். எதிலும் படித்துப் பாராது கையெழுத்துப் போடமாட்டார். நாச்சியப்பாவின் ஓயா உழைப்பும், உலையா முயற்சியும், பொதுநலத் தொண்டும், ஆளுந்திறமையும், நேர்மையுமே அவர் உயர்நிலையடையும் ஏணிப்படிகளாய் அமைந்தன. அவர்கீழ் வேலை செய்வோர் எவரும் ஏமாற்றிப் பொதுமக்கட்குக் கேடு சூழ முடியாது. பொம்மைக்கூத் தாட்டுவோன் அப் பொம்மைகளிள் கயிற்றைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டுவது போலவே இவர் ஆட்சி நடத்திவந்தார். 'சீமைப் பட்டதாரிகள் தான் (I. C. S. காரர்) ஆளுந்தகுதியுடையவர். அவர்களுக்குத்தான் ஆளுந்திறமை உண்டு' என்ற பொய்யான கொள்கையை நம் நாச்சியப்பா பொய்யாக்கினார்.

சேலம் கோட்டத்தில் அவருக்குத் தெரியாத இடம் ஒன்றுமே இராது. மூலைமுடுக்குகளையும் நேரில் சென்று பார்த்து, அங்கங்குள்ள குறைபாடுகளை அறிந்து களைந்து மக்கட்டு நலஞ் செய்து வந்தார்; தன் ஆட்சிக் குட்பட்ட எவ்வெவ் விடங்களில் எவ்வெவர் பணியாற்றுகின்றனர்; எத்தகையர், எப்பணியை; எவ்வாறு ஆற்றிவருகின்றனர் என்பது நாச்சியப்பாவுக்கு நன்கு தெரியும். எடுத்துக் காட்டாக: சேலம் நாட்டாண்மைக் கழகப் பள்ளிகளில் எந்தெந்தப்பள்ளியில் எந்தெந்த ஆசிரியர் இருக்கின்றனர்? அவர் சொந்த ஊர் எது? அவர் குடும்பம் எத்தகையது? அவர் குணம் என்ன? என்பவற்றைப்

போர் புள்ளியுடன் தெரிந்து வைத்திருந்தார் என்றால், நாச்சியப்பாவின் நேர்முக ஆட்சியின் மாட்சிக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்? குறிப்பாக, எங்கோ ஒரு மூலையில் உள்ள பள்ளி ஆசிரியர் அப் பள்ளிக்கு வந்து எவ்வளவு காலம் ஆகிறது என்பதையும் நினைவு வைத்திருந்தா ரெனில், அவர் தம் பொறுப்புணர்ச்சியை என்னென்பது !

எல்லா இடங்களுக்கும் இவர் நேரில் சென்று வருவதால், எங்கெங்கு சாலைகள் பழுது பார்க்க வேண்டும், எங்கெங்கு பாலங்கள் கட்டவேண்டும் என்பதை அறிந்து, அங்கங்கே வேண்டிய வசதிகளை அவ்வப்போது செய்து போக்கு வரத்து வசதியை உண்டாக்கினார்.

நம் நாட்டின் தற்குறித்தனத்தைப் போக்கு வதில் அக்கறையுள்ள நாச்சியப்பா அவர்கள் வேண்டிய அளவு பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதில் முழு அக்கரை எடுத்துக் கொண்டார்; மூன்றுகல் சுற்றளவில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தால் தான் எல்லா பிள்ளைகளும் எழுத்தறிவைப் பெறமுடியும் என்பதை உணர்ந்த அவர் அவ்வாறே பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி வந்தார்.

சேலங் கோட்டம் கல்வியில் பிற்போக்கான தென்று அரசினருடன் வழக்காடி சிறப்பு உதவி பெற்றார். பள்ளிகள் ஏற்படுத்தினால் போதுமா? சம்பளங் கொடுக்க முடியாத ஏழைப் பிள்ளைகள் எப்படிப் படிக்க முடியும்? சம்பளம் இல்லாமல் இருந்தால் ஏழை மக்களும் ஒருவாறு படிக்கமுடியும் என்பதை அரசினர்க்கு எடுத்துக்காட்டி, அதற்

காக அரும்பாடு பட்டார். 1—9—1937 முதல், எட்டாம் வகுப்பு வரை சம்பளமில்லாமல் படிக்கும் இலவசக் கல்வி முறையை நடை. முறைக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை நம் நாச்சியப்பாவையே சாரும். இன்றும் சேலம் நாட்டாண்மைக் கழகத்தில் இது நடை முறையில் இருக்கிறது.

நாட்டாண்மைக் கழகத்தின் முதன்மையான வேலை நாட்டுக் கல்வியை வளர்ப்பது; நாட்டு மக்களின் தற்குறித்தனத்தைப் போக்கி அவர்களைக் கண்ணுடைய ராக்குவது. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியாவது கற்பதுதான் கல்வியாகும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் நகரங்களிலேயே உள்ளன. அதனால், நாட்டுப்புற ஏழை மக்கள் அங்கு சென்று செலவு செய்து படிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். எந்த ஒரு மாணவனும் ஐந்து கல் நடந்து சென்றால் ஆங்கோர் உயர்நிலைப் பள்ளியை அடைதல் வேண்டும். அப்போது தான் நாட்டுப்புற மக்கள் எல்லோரும் எளிதில் படிக்க முடியும். அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று நாச்சியப்ப கவுண்டர் திட்டமிட்டார். ஆனால், கழகத்தின் செல்வ நிலை அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற இடந்தரவில்லை. ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங் கட்டப் பல்லாயிரக் கணக்கில் செலவாகும். சேலங் கோட்டம் முழுவதும் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற நாட்டாண்மைக் கழகத்தினால் எங்ஙனம் இயலும்? ஆனாலும், அவர் தாம் போட்ட திட்டத்தைக் கைவிட்டு விடவில்லை.

யார் தங்கள் ஊரில் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் கட்டிடம்

கட்டித் தந்தால் அவ்வூரில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தப்படும் என்று, 'எங்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும்' என்று கேட்போரிடம் கூறினார். மேலும், தாம் செல்லும் ஊர் மக்களிடம் அத்திட்டத்தை எடுத்துரைத்தார்; கல்வியின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி வற்புறுத்தினார்.

'கல்லாமையை விட மக்களுக்கு இழிவு வேறொன்றும் இல்லை. ஒருவன் தன்னைத் 'தற்குறி' என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு வெட்கப் பட வேண்டும்; எப்படியாவது கற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“பிச்சைபுக் காயினும் கற்றல் மிகவினிது”

(இனியவை நாற்பது)

கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே”

(வெற்றிவேற்கை)

இவை பொருள் பொதிந்த பொன்னுரைகள். அறிவுடையோரே உலகில் மேம்பட வாழ்வார்; அறிவென்பது கல்வியறிவேயாகும். கல்வியே உண்மையறிவுக்குக் காரணமாகும்.

“தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி, மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு”

(குறள்)

என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி. தோண்டத் தோண்ட ஊற்றில் நீர் ஊறுவது போல, கற்கக் கற்க அறிவு வளரும். இது எத்தகை உண்மையுரை.

“ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
 மூத்தோன் வருக என்னு தவருள்
 அறிவுடை யோனா றரசும் செல்லும்;
 வேற்றுமை தெரிந்த நற்பா ளுள்ளும்
 கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
 மேற்பால் ஒருவன் அவன்கட் படுவே”

(புறநானூறு-183)

இது ஒரு சங்கச் செய்யுள்; ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் என்னும் பாண்டிய மன்னனின் அறிவுரை. அதாவது, ஒரு குடியில் பிறந்த பலருள் ளும் மூத்தவனை விரும்பாது, அவருள் கல்வியறிவுடையவன் செல்கிற வழியிலேயே அரசனும் செல்வான்; வேறுபாடு தெரிந்த நாற்குலத்துள், கீழ்க் குலத்தான் ஒருவன் கற்றிருந்தால், அவன் கீழ்க் குலத்தான் என்று பாராது, கல்வியின் பொருட்டு மேற்குலத்தானும் அவனை வழிபடுவான் என்பதாம். நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் கல்வியறிவுடையரானால் நாட்டில் வேற்றுமையகலும், ஒற்றுமை நிலவும்.

மேனாடுகளில் நூற்றுக்கு நூறு பேரும் படித்துள்ளார்கள். காரணம் என்ன? அந்நாட்டுச் செல்வர்கள் கல்விக்காகத் தங்கள் செல்வத்தை வாரி வழங்குகிறார்கள். நம் நாட்டில் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேர்கூடச் சரியாகப் படிக்கவில்லை. இவ்விரங்கத் தக்க இழிநிலை மாறவேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் கட்டிடம் கட்டக் கழகத்தில் பணம் இல்லை. பணம் படைத்தவர்கள் தாராளமாக உதவுங்கள். ஈந்து இசைபட வாழுங்கள்.

“நிதிமி குத்தவர் பொற்குவை தாரீர்”

“ஆண்மை யாளர் உழைப்பினை நல்கீர்”

என்ற பாரதியார் அறிவுரையைக் கடைப்பிடியுங்கள்’ என்று கேட்டுக்கொண்டார். அவ்வாறே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்த ஊர்களி லெல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தினார். பிற நாட்டாண்மைக் கழகங்களும் இவர் வழியைப் பின்பற்றின.

பெரும்பாலோர் பொதுப்பணியை மதிப்புக்காக மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால், நாச்சியப்பாவோ பொதுப்பணியைத் தன் சொந்த வாழ்க்கைத் தொழிலாகவே கொண்டார்; இரவு பகல் எந்நேரமும் அக்கழக வளர்ச்சியிலே தன் கருத்தைச் செலுத்தி வந்தார்; சேலங்கோட்ட மக்களை எந்தெந்த வழிகளில் முன்னேற்றலாம்; என்னென்ன நன்மைகள் செய்யலாம் என்பதே அவர் கவலை. பெரும் பண்ணையக் காரராய் இருந்தும் அவர் தன் பண்ணையத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவில்லை. பண்ணையத்தின் வரவு செலவும் அவருக்குத் தெரியாது. ஊரிலிருந்தாலும் கழக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்பாரே யன்றிப் பண்ணையத்திற்குப் போவதோ, அதைக் கவனிப்பதோ செய்யார்; பொதுநலப் பணியை மேற்கொண்டதி லிருந்து பண்ணையைத் தன் அருமை அன்ணையார் பொறுப்பில் விட்டு விட்டார். அதிலிருந்து அவ்வண்ணையே தன் பண்ணையம் பார்த்துக் குடும்பம் நடத்தி வந்தார். தன் கைச் செலவுக்கு அன்ணையாரிடம் மாதம் ரூ. 100 பெற்று வந்தாரெனில், நாச்சியப்பாவின்

பொதுநலப் பணியின் பொறுப் புணர்ச்சியை என்
னென்பது!

சென்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் : நாச்சியப்பா
வின் பொதுத் தொண்டு சேலத்தோடு நிற்கவில்லை;
மூன்று முறை (1933, 37, 46) சென்னைச் சட்ட
மன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். இவர் ஆளுங்
கட்சியைச் சேர்ந்தவராய் இருந்தும், பொதுமக்கட்
குக்கேடுதரும் திட்டங்களைச் சட்டமாக்கக் கருதினால்
தக்க உதாரணங் காட்டி எதிர்த்தே வந்தார்; மது
விலக்குக் குழுவின் தலைவராயிருந்து, சென்னை
மாநிலம் முழுதும் சுற்றி அத்திட்டம் வெற்றிகரமாக
நடந்தேறத்தக்க திட்டமொன்று தீட்டித் தந்தார்.

கூட்டுறவுப்பணி: நாச்சியப்பா அவர்கள் உழவர்
நலத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர். ஆகை
யால், உழவர் நலத்திற்காகவே நடைபெறும் கூட்
டுறவு இயக்கத்திலும் பங்கு கொண்டு பணியாற்றி
வந்தார். அவர் சேலங்கோட்டக் கூட்டுறவியக்கத்
தலைவராக இருந்தபோது தான் சேலங்கோட்டக்
கூட்டுறவு மத்தியப் பாங்கு முதல் வரிசையில்
திகழ்ந்தது; இலட்சக்கணக்கான ஊதியமும் பெற்
றது. அதே போல் கோட்டக் கூட்டுறவு மொத்த
விற்பனைப் பண்டகசாலையும் இம் மாநிலத்தின்
முதன்மை நிலையைப் பெற்றது.

கூட்டுறவு முறையில் மக்களுக்கு நலம்
செய்யும் திட்டங்கள் அனைத்தையும் தன் சொந்த
ஊராகிய கொங்கணாபுரத்தில் திறம்பட நடத்தி
மற்ற இடங்களில் நடத்துவோர்க்கு வழிகாட்டினார்.

சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு யூனியன், சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவுப் பாங்கு, சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் இவற்றின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும், தமிழ்நாடு கூட்டுறவுக் கழகத் துணைத் தலைவராகவும், இந்தியக் கூட்டுறவு யூனியன் உறுப்பினராகவும் இருந்து நம் நாச்சியப்பா உழவர்க்கு நலம்பல புரிந்தார். இன்னும் எத்தனையோ பொது நிறுவனங்களில் பங்கு கொண்டு பொதுப்பணி புரிந்து வந்தார்.

பிரிவு: பொது நலத்துக்காகவே பிறந்து, பொது மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகவே 23 ஆண்டுகள் இரவு பகல் இன்றி ஓயாது உழைத்துவந்த நம் நாச்சியப்ப கவுண்டர் அவர்கள் ஓயா உழைப்பால் உடல் நலிவுற்றார்; உடல் நலிவையும் பொருட்படுத்தாது, மக்கட்கு நலம் செய்யும் பொருட்டுச் சட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்குச் சென்ற நாச்சியப்பா அவர்கள் 21—8—1951 காலை, சென்னை அரசு மாளிகையில் தன் முதுமைத் தாயையும், தன் மக்களையும், நாட்டு மக்களையும் ஏங்கவிட்டுச் சென்றனர். இரு சட்ட மன்றங்களையும் ஒத்திவைத்துச் சென்னை அரசினர் நாச்சியப்பாவின் பிரிவாற்றாத வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

4. நற்பண்புகள்

தாய்க்குச் சேயிடத்துள்ள அன்பு தனக்குவமையில்லாத தாகும். சேய் தாயின் கருவில் இருக்கும் போது தாயுண்ணத் தாணுண்டு வளர்கிறது. அப்போதே அதனிடம் தாய்க்கு அன்பு அரும்புகிறது. அச் சேய் நன்னலத்துடன் நன்கு வளர்வதற் கேற்ற

வாறு தன் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்துக் கொள் கிருள் தாய். அது அறிவும் அழகும் ஆண்மையும் உடையதாகப் பிறக்கவேண்டும் என்பதற்காக அப் போதே வேண்டிய மருந்துகளை யுண்கிருள் தாய். குழந்தை பிறந்ததும் தாய் கொள்ளும் உவகைக்கு உவமையும் உண்டோ? சேய் வாழத் தான்வாழும் இயல்புடையவள் தாய். தன் குழுவியைக் கண்டதும் தன் வாழ்வை மறந்து விடுகிருள் அவள். குழந் தைக்கு நோய்வராமலிருக்க மருந்துணுவுண்டு வாழ் பவள் தாய். சேய்க்கு நோய் வந்தால் அதைத் தன்னோய்போல் கொண்டு வருந்துபவள் தாய். தன் அரும் பெறல் செல்வமான சேயை, பாலூட்டி, தாலூட்டி, பாரூட்டி, சீரூட்டி வளர்ப்பவள் தாய். தன் மகவை இமைப்போதும் விட்டுப்பிரியத் துணியாள், கொஞ்சநேரம் பிரிந்திருக்க நேரின், 'குழந்தை அழும், குழந்தைக்குப் பசிக்கும், எவ்வ ளவு நேரம் ஆய்விட்டது' என்று கூறிக்கொண்டே இருப்பவள் தாய். என்னே தாயன்பு !

இவ்வாறு அன்போடு வளர்க்கப்பட்ட தன் செல்வனைப் பார்த்து, 'இவன் சிறந்த அறிவாளி' என்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டால் தாய் அவனை ஈன்ற பொழுதைவிடப் பெரிதுவப்பாள் என்கின்றனர் வள்ளுவர். ஆம், தன் அரும்பெறல் செல்வன், தான் அருமையாகப் பெற்று அன்போடு வளர்த்த தன் கான்முனை, சான்றோர்களால் பாரூட் டப்பெறும் அத்தகு அறிஞனாக விளங்கினால், தாய் அவனை ஈன்ற பொழுதைவிடப் பெரிதுவப்பதில் வியப்பென்ன ?

இத்தகைய அன்புடைய தாயினிடத்துச் செய்க்குள்ள அன்போ அதைவிடச் சிறந்தது. ஒரு நொடிப்போது கூடத் தாயைப் பிரிந்து தனித்திருக்க ஒருப்படாது செய். எங்காவது நெடுநேரம் சென்று வரும் தாயைக்கண்ட செய், ‘அம்மா’ என்று துள்ளிக் குதித்து ஓடுவதும், தாய் அச்சேயை இரு கைகளையும் நீட்டி வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து வாய் முத்தாடி மகிழ்வதும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். கதறியமும் பச்சிளங் குழவியும் தாய் எடுத்தால் அழாமல் சும்மா இருக்கும். நெடு நாளாகக் காணாது தன் பழைய நண்பனான குசேலனைக் கண்ட கண்ணன் நிலைக்குத், தாயைக் கண்ட செயின் நிலையையே,

“தாயெதிர் வுற்ற சேயென வுள்ளந் தளர் வுற்றான்”—என உவமை கூறியுள்ளார் குசேலோ பாக்கியான ஆசிரியர்.

தம்மைப் பெற்று அன்போடு வளர்த்த அருமை அன்னையிடம் மக்கள் அளவிலாத அன்பு கொள்வது இயல்பே. முற்றத் துறந்த பட்டினத்தடிகளும் தம் தாய் இறந்தது கேட்டுப் பாடிப் புலம்பி ஓடிவந்தா ரெனில், மக்கட்குத் தாயிடம் உள்ள அன்பின் பெருக்கையைப் பற்றிப் பேசுவா வேண்டும்?

பெரும்பாலோர் இளமைப்பருவத்தேதான் தாயிடத்து மிக்க அன்பாக இருப்பர்; ஆளாகி மணம் செய்து கொண்டு குடும்பம் நடத்தத் தொடங்கின தும் தாயிடத்து அன்பு குறைந்து விடுவர். சிலர் தாயை நொதுமலர் நிலையிலேயே வைத்து விடுவர். ஆனால், நம் நாச்சியப்பாவின் தாயன்பு அத்தகைய

தன்று; நாச்சியப்பாவின் நற்பண்புகளில் தாயன்பே தலையாயதாகும்; ஆளானதோடு மட்டுமல்லாமல், சான்றோன் எனச் சான்றோர்கள் போற்றும் பொது நலத் தலைவரான பின்னரும் தம் அன்ணையைக் கேட்காமல் எதுவுஞ் செய்யமாட்டார்; எதற்கும் அன்ணையின் கருத்தைக் கேட்பர்; தேர்தலுக்குக் கூட அன்ணையின் நன் மொழி பெற்றே நிற்பர்; பொதுப் பணி செய்யப் புறப்படும் போதெல்லாம் தாயிடம் சென்று விடைபெற்றே செல்வர்; இறக்கும் வரையிலும் தாயார் சொல்லைத் தலைமேற் கொண்டு தகவுடன் நடந்துவந்தார்; “தாய் சொல் தவிர்ந்தால் வாசகம் இல்லை” என்னும் ஓளவை அமிழ்த மொழியை அப்படியே கடைப்பிடித்து ஒழுகி வந்தார் நம் நாச்சியப்பா. தாய்க்கும் சேய்க்கு முள்ள ஒப்பிலா அன்புக்கு நம் நாச்சியப்பாவும் நல்லம்மை யாருமே ஏற்ற எடுத்துக்காட்டாவர். இத்தகைய தாயையும் மகனையும் நம் நாடு இனிப் பெறுமென்பது அருமையே!

நாச்சியப்பா இயற்கை யெய்திய போது, தன்பழி பிறங்காப் பண்புடைய மகனை, தன் அறிவறிந்த அன்புச் செல்வனை, புகழொடு தோன்றிய தன் பொது நலத் தோன்றலை இழந்து ஆற்றாது புலம்பிய அவ்வன்ணையின் நிலைக்கு எதை உவமை சொல்வது?

“அல்லும் பகலும் அழுதாலும் தீரும்தோ
கல்லும் பரிந்து கரைந்தழுத-நல்லம்மை
தங்கமகள் நாச்சியப்பா தானிறந்த போதுதுயர்
பொங்கமகள் என்றழுத போது”

எனக் கையறம் பாடிக் கலங்கினார் புலவர்கள்.*
 'அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்!'

நாச்சியப்பா ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்க்கையினர்; உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதவர்; பொதுமக்கள் பணிக்கே தன்னை ஆளாக்கிக் கொண்டவர்; அறியாது செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்; ஆனால், நேர்மையில் தவறியவர்களை அஞ்சாது கண்டிப்பார். செய்வதைத் திருந்தச் செய்வார்; எதையும் நன்றாக எண்ணிப்பார்த்தே செய்வார்; செயலில் இறங்கிவிட்டால் மலைபோன்ற தடை வரினும் கலக்க மடையார்; பணியாற்றத் தொடங்கினால் இரவும் பகலும் இவருக்கு ஒன்றேதான். உண்பதற்கென்றும் உறங்குவதற்கென்றும் தனிக்காலம் ஒதுக்கியறியார்; நாச்சியப்பா வாய்ப்பேச்சு வீரரல்லர், செயல் வீரர். வாழ்க நாச்சியப்ப கவுண்டரின் வண் புகழ் !

*நல்லம்மையார், தங்கம் போன்ற தன் மகன் நாச்சியப்பா இறந்தபோது துயர் மிக 'மகனே' என்று அழுதபோது கற்களும் இரங்கிக் கரைந்து அழுதன என்றால், இரவும் பகலும் அழுதாலும் அப்பிரிவுத் துன்பம் தீருமோ? தீராது. பரிந்து-இரங்கி. பொங்க மிக அவ்வன்னை அழுவதைக் கண்டு, இழவுக்கு வந்த அத்தனைபேரும் கண்ணீர்விட்டுக் கதறி அழுதனர்.

கட்டுரைப் பயிற்சி

1. வெள்ளிங்கிரிக் கவுண்டர்
 1. பிறப்பு வளர்ப்பு
 2. குண நலம்
 3. பெருந்தன்மை
2. இராமலிங்கம் செட்டியார்
 1. இளமையும் கல்வியும்
 2. வழக்கறிஞர் தொழில்
 3. பொதுநலப் பணி
3. பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர்
 1. பட்டக்காரர் மரபு
 2. விருந்தோம்பல்
 3. நிரையோம்பல்
 4. பொதுநலப் பணி
4. ஆர். கே. சண்முகம்
 1. பேச்சு வன்மை
 2. தாய்மொழித் தொண்டு
 3. பொதுநலப் பணி
5. மாணிக்க நாயக்கர்
 1. பிறப்பு வளர்ப்பு
 2. வேலைத்திறம்
 3. அறிவின் நுட்பம்
 4. தமிழறிவு
6. நாச்சியப்ப கவுண்டர்
 1. பொதுநலப் பணி
 2. பொறுப்புணர்ச்சி
 3. தாயன்பு

குறிப்பு: ஒவ்வொரு தலைப்பையும் பற்றி இரண்டு பக்கத்தில் கட்டுரைஎழுதப் பழகிக் கொள்க. ' வெள்ளிங்கிரிக் கவுண்டரின் பிறப்பு வளர்ப்பு என்பது போல, அவர் பெயருடன் சேர்த்துக் கொள்க.